

OMÓWIENIE UWAG
ZGŁOSZONYCH W TOKU KONSULTACJI PUBLICZNYCH DO PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY O POMOCY SPOŁECZNEJ
I USTAWY O OCHRONIE ZDROWIA PSYCHICZNEGO

10.07.2018

Lp.	Jedn. red.	Podmiot zgłaszający uwagę	Treść uwagi	Stanowisko MRPiPS
1.	Art. 1 pkt 7 (obecnie art. 1 pkt 9)	Związek Zawodowy Pracowników Socjalnych	<p>Art. 64a. Osobę wnoszącą opłatę lub zobowiązaną do wnoszenia opłaty za pobyt w domu pomocy społecznej na mocy art. 61 ust 2 zwalnia się całkowicie/ może zostać zwolniona całkowicie z tej opłaty gdy zostaje spełniony przynajmniej jeden z następujących warunków:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. istnieje prawomocne orzeczenie sądu o pozbawieniu rodzica władzy rodzicielskiej nad tą osobą, a osoba ta oświadczy, że władza rodzicielska nie została przywrócona; 2. istnieje prawomocne orzeczenie sądu o ograniczeniu rodzica władzy rodzicielskiej nad tą osobą ze względu na dopuszczanie się przemocy wobec tej osoby, a osoba ta oświadczy, że władza rodzicielska nie została przywrócona; 3. osoba zobowiązana do wnoszenia opłaty przebywała na podstawie orzeczenia sądu w rodzinie zastępczej lub placówce opiekuńczo-wychowawczej, a osobie kierowanej do domu pomocy społecznej lub mieszkańcowi domu będącemu rodzicem tej osoby ograniczono władzę rodzicielską nad dzieckiem; 4. osoba zobowiązana do wnoszenia opłaty przedstawi wyrok sądu oddalający powództwo o alimenty na rzecz osoby kierowanej do domu pomocy społecznej lub mieszkańca domu, lub też wyrok sądowy stwierdzający niezachodzenie takiego obowiązku; 5. osoba kierowana do domu pomocy społecznej lub mieszkaniac domu będący rodzicem została skazana wyrokiem sądowym za czyny popełnione wobec osoby zobowiązanej; 6. miało miejsce uporczywe uchylanie się osoby kierowanej do domu pomocy społecznej lub mieszkańca domu od świadczenia obowiązku alimentacyjnego na rzecz osoby zobowiązanej. <p>Zwolnienie to rozciąga się na zstępnych osoby zwolnionej z opłaty za pobyt w domu pomocy społecznej.</p>	<p>Uwaga uwzględniona częściowo Poszerzono art. 64a o wskazanie obligatoryjnego zwolnienia z odpłatności za dps osób, których bliscy zostali skazani wyrokiem sądu za stosowanie wobec nich przemocy</p>

2.	Uwaga ogólna	NSZZ „Solidarność” Sekcja Krajowa i Regionalna Pracowników w Pomocy Społecznej	Sekcja Krajowa i Regionalna Pracowników Pomocy Społecznej NSZZ „Solidarność” wnioskuje do pani Minister o powołanie kompetentnego zespołu do opracowania nowej ustawy o pomocy społecznej i zdrowiu psychicznym, która będzie szczegółowo regulowała sprawy dotyczące pracowników i mieszkańców domów pomocy społecznej. Sekcja Krajowa i Regionalna Pracowników Pomocy Społecznej NSZZ „Solidarność” zgłasza swoją gotowość do udziału w pracach powołanej komisji.	Uwaga bezprzedmiotowa - poza zakresem przedmiotowym projektu
3..	Uwaga ogólna	Porozumienie Zielonogórskie Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia	Federacja jest przeciwna tworzeniu prawa o którym wiadomo - zgodnie z treścią Oceny Skutków Regulacji (w OSR są zaplanowane (??) kwoty przychodu państwa z nakładanych kar pieniężnych; czyli twórcy projektu z góry zakładają jego niewykonalność), że jego (prawa) adresaci nie będą w stanie go stosować.	Uwaga nieuwzględniona OSR wskazuje na mniejsze dochody z tytułu nakładania kar pieniężnych w kolejnych latach po wprowadzeniu nowych regulacji
4.	Art. 1 pkt 4 (obecnie art. 1 pkt 5)	Polska Federacja Związkowa Pracowników i Pomocy Społecznej	<p>1. W art. 1 pkt. 4 projektu ustawy proponujemy zmodyfikowanie projektowanego brzmienia art. 55 ust. 2b ustawy o pomocy społecznej poprzez nadanie następującej treści: „Ograniczenie możliwości samodzielnego opuszczania terenu domu pomocy społecznej przez mieszkańca domu może nastąpić wyłącznie na podstawie zaświadczenia lekarza psychiatry, wydanego na czas określony, nie dłuższy niż 1 miesiąc.</p> <p>W opinii naszej organizacji proponowany przez resort możliwy 6-miesięczny okres ważności zaświadczenia lekarskiego, a tym samym dopuszczający takie samo ograniczenie czasowe w zakresie samodzielnego opuszczania terenu domu pomocy społecznej jest za długi. Biorąc pod uwagę współczesne standardy pomocy dla osób chorych i zaburzonych psychicznie nakierowane na ich społeczną i środowiskową integrację, a także uwzględniając stosowaną obecnie skuteczną farmakoterapię - zakładany półroczny okres możliwego ograniczenia w poruszaniu się mieszkańca poza DPS, w praktyce równoległe z ograniczonymi mechanizmami faktycznej kontroli ww. decyzji, nie znajduje swojego celowościowego uzasadnienia. Zauważyć należy, iż wystawienie przedmiotowego zaświadczenia nastąpić może w odniesieniu do każdego mieszkańca domu (nie jest ograniczone do osób chorych psychicznie lub upośledzonych bądź ubezwłasnowolnionych), jeśli lekarz psychiatra uzna to za wskazane względami medycznymi, jednakże projektodawca nie</p>	Uwaga nieaktualna, zrezygnowano z zaświadczeń lekarza psychiatry jako podstawy ograniczenia opuszczania domu pomocy społecznej

			<p>przewidział skutecznych i faktycznych mechanizmów kontroli zastosowanego środka, nawet gdy ustąpią przesłanki na podstawie których lekarz wystawił ww. zaświadczenie (np. okres remisji choroby). Przewidywany zatem możliwy 6-miesięczny okres stosowania środka może okazać się nadużywany i prowadzić do zbyt daleko idących, niekorzystnych skutków dla samych mieszkańców, w tym w zakresie przestrzegania ich praw i wolności obywatelskich. Na ww. problem wielokrotnie zwracały uwagę odpowiednie instytucje m.in. Rzecznika Praw Obywatelskich, a także stał się on przedmiotem projektowanej ostatnio nowelizacji ustawy o ochronie zdrowia psychicznego. Należałoby również zatem analogicznie do ww. ustawy wprowadzić dodatkowo do projektowanego przepisu kryterium podmiotowe np. ograniczające ww. środek wyłącznie do osób chorych psychicznie lub upośledzonych i to w określonych ściśle sytuacjach, a także zapewnić mieszkańcom tryb odwoławczy i kontrolny wskazanego środka.</p>	
5.	Art. 1 pkt 5 lit. a (obecnie art. 1 pkt 6 lit. a)	Polska Federacja Związkowa Pracowników i Pomocy Społecznej	<p>W art. 1 pkt. 5a) projektu ustawy proponujemy zmianę w zakładanym art. 59 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej poprzez nadanie nowego brzmienia o treści: „ 1. Decyzję o skierowaniu do domu pomocy społecznej i decyzję ustalającą opłatę za pobyt mieszkańca w domu pomocy społecznej wydaje organ gminy właściwej dla tej osoby w dniu jej kierowania do domu pomocy społecznej. ”</p> <p>Rozumiejac intencję jakimi kierował się projektodawca dopisując do obecnego brzmienia art. 59 ust. 1 uops słowo „mieszkańca” - zwracamy jednakowoż uwagę, iż pozostawienie ww. określenia na zakładanym przez niego miejscu w szyku zdania tj. „...decyzję ustalającą opłatę mieszkańca za jego pobyt w domu pomocy społecznej (...)” - doprowadziłoby do bardzo negatywnych skutków dla pozostałych osób zobowiązanych do wnoszenia odpłatności za pobyt w domu pomocy społecznej. Mowa jest tutaj o członkach rodziny podopiecznego DPS, którzy przy literalnym zastosowaniu przepisu w zakładanej przez projektodawcę formie, pozbawieni zostaliby dostępu do kluczowej dla nich decyzji ustalającej ich część opłaty za pobyt członka rodziny w ww. placówce. Obecnie przy ustalaniu odpłatności za pobyt w DPS małżonek, zstępni oraz wstępni poprzez otrzymanie decyzji administracyjnej informowani są o ww. kosztach praktycznie z chwilą skierowania osoby bliskiej do placówki. W przypadku zmiany ww. przepisu w brzmieniu proponowanym przez projektodawcę - członkowie rodziny mieszkańca, aż do otrzymania decyzji o zwrocie tychże kosztów mogliby zostać pozbawieni wiedzy o fakcie umieszczenia członka rodziny w domu pomocy społecznej, a w skrajnym przypadku nawet przez dłuższy okres o ciążyącym na nich zobowiązaniu finansowym. Szczególnie istotne jest ta</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Podstawą do obciążenia odpłatnością członków rodziny mieszkańca dps będzie, jak obecnie, umowa, a w przypadku jej braku, nowy tryb wprowadzany projektem ustawy w art. 61 ust. 2d- 2f, wydanie decyzji dotyczącej odpłatności mieszkańca za pobyt w dps nie jest bezpośrednią podstawą odpłatności dla członków rodziny.</p>

			<p>świadomość i związane z nią uprawnienia w przypadku ochrony dorosłych dzieci, które nie mogły liczyć na wypełnianie obowiązków wychowawczych i opiekuńczych przez rodzica, który następnie został umieszczony w ww. ośrodku wsparcia. Problem ten projektodawca uznał za istotny z punktu widzenia rozszerzenia katalogu przesłanek do zwolnienia za odpłatność w DPS, natomiast propozycja nowej treści art. 59 ust. 1 uops może doprowadzić do pogorszenia sytuacji prawnej i finansowej zarówno tychże dzieci, jak i pozostałych osób zobowiązanych do ponoszenia odpłatności.</p> <p>Ww. uwaga dotyczy także art. 1 pkt. 5b) projektowanej ustawy w zakresie, jakim zmienia on brzmienie art. 59 ust. 5 i ust. 6 ustawy o pomocy społecznej.</p>	
6.	Art. 1 pkt 6 (obecnie art. 1 pkt 8)	Polska Federacja Związkowa Pracowników i Pomocy Społecznej	<p>W art. 1 pkt. 6 projektowanej ustawy, w dodanym do art. 64 uops punkcie 6 proponujemy zmianę przesłanki do fakultatywnego zwolnienia z odpłatności dla członków rodziny z obecnej określonej jako - przedstawienie wyroku sądu oddalającego powództwo o alimenty na rzecz osoby kierowanej do domu pomocy społecznej lub mieszkańca domu, na zgodną z trybem określonym w ustawie - kodeks rodzinny i opiekuńczy.</p> <p>Przyjmując z zadowoleniem postulowaną m.in. przez naszą organizację zmianę zmierzającą do rzeczywistej i faktycznej ochrony dzieci - ofiar nadużyć ze strony opiekunów kierowanych i umieszczanych następnie w domach pomocy społecznej, zwracamy uwagę, iż ww. przepis nie zapewnia lub nie precyzuje trybu w jakim dzieci te (zobowiązani) miałyby uwolnić się od wskazanej odpłatności. Zgodnie bowiem z obecnie obowiązującymi przepisami kodeksu rodzinnego i opiekuńskiego, zmiana obowiązku alimentacyjnego może nastąpić w dwojaki sposób: 1) w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego (art. 138 krio), 2) zobowiązany może uchylić się od wykonania obowiązku alimentacyjnego względem uprawnionego, jeżeli żądanie alimentów jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Nie dotyczy to obowiązku rodziców względem ich małoletniego dziecka (art. 144¹ krio). O ile pierwszy z trybów w sposób wyraźny dotyczy zmiany orzeczenia już zapadłego lub umowy już zawartej, to powstaje istotne zagadnienie prawne - czy w drugim z przewidzianych sposobów, same dorosłe już dziecko może zainicjować postępowanie sądowe, które w efekcie mogłoby doprowadzić do jego zwolnienia z obowiązku alimentacji na rzecz rodzica - kierowanego do lub mieszkańca DPS. Kwestia powyższa wymaga naszym zdaniem jednoznacznego rozstrzygnięcia. W przypadku bowiem, gdyby okazało się, iż zobowiązany nie może samodzielnie wnosić do właściwego sądu o uchylenie ciążącego na nim obowiązku alimentacyjnego - to tak projektowany przepis ustawy o pomocy społecznej, analogicznie do obecnego przepisu art. 64a, pozostawałby „martwy” i w efekcie nie prowadził do</p>	Uwaga nieuwzględniona W związku z otwartym katalogiem przesłanek zwalniania z odpłatności w art. 64, okoliczność ewentualnego zwolnienia przez sąd dorosłego dziecka z obowiązku alimentacyjnego na podstawie art. 144 ¹ kodeksu rodzinnego i opiekuńskiego może być brana pod uwagę przez gminę kierującą do domu pomocy społecznej

			<p>faktycznego poszerzenia zakładanej ochrony dla ww. kategorii zobowiązanych. Trudno bowiem zgodnie z logiką i doświadczeniem życiowym oczekiwać by w sprawach obejmujących niekiedy odległe czasowo zdarzenia, a także pozostających w bezpośrednim związku z faktem nadużyć rodzicielskich - to sam rodzic-sprawca występował obecnie z zamiarem ustalenia alimentów od dorosłego dziecka lub uzyskał takie orzeczenie w przeszłości. W praktyce więc tylko zagwarantowanie stronie pokrzywdzonej możliwości czynnego inicjowania postępowań o uchylenie obowiązku alimentacyjnego, może być gwarantem dla możliwości spełnienia ustawowej i projektowanej przesłanki do zwolnienia z odpłatności za DPS. Oprócz postulowanego rozstrzygnięcia ww. kwestii, zasadne w dalszej kolejności wydaje się takie sformułowanie projektowanego przepisu by zarówno zobowiązane rodziny, jak i właściwe sądy nie miały wątpliwości co do faktycznej możliwości zastosowania określonego trybu wniosku lub powództwa. Ww. czytelność można uzyskać poprzez powiązanie wprost projektowanego przepisu z przepisami szczegółowymi np. kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w zakresie, w jakim gwarantują one uchylenie obowiązku alimentacyjnego.</p>	
7.	Art. 1 pkt 6 (obecnie art. 1 pkt 8)	Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność"	Należy rozważyć możliwość finansowania zwolnień określonych w projektowanym art. 64 ust. 5 i 6 ustawy o pomocy społecznej, z budżetu państwa, aby przepisy powstałe na skutek postulatów osób, których rodzice zostali skierowani do domu pomocy społecznej, a w przeszłości zachowywali się w stosunku do swoich dzieci nagannie, nie pozostały martwe.	Uwaga nieuwzględniona, zmiana zasad finansowania pobytu w domach pomocy społecznej w zakresie zwolnień z odpłatności stanowiłaby wyłom w systemie finansowania dps. Zwolnienie dot. pobytu dziecka w pieczy zastępczej ma charakter fakultatywny, zaś zwolnienie dot. skazania za przestępstwo z użyciem przemocy, o które poszerza się regulację art. 64a, nie będzie stanowiło znaczącego zwiększenia wydatków gmin z uwagi na wyjątkowy charakter tych orzeczeń.
8.	Art. 1 pkt 6 (obecnie art. 1 pkt 8)	Rzecznik Praw Dziecka	1) katalog przypadków, o którym mowa w proj. art. 1 pkt 6 lit. b nie wyczerpuje wszystkich sytuacji, w których ponoszenie przez bliższych i dalszych zstępnych opłaty za pobyt wstępnego - osoby wymagającej całodobowej opieki, stoi	Uwaga uwzględniona częściowo - uzupełniono przepis o

<p>ie art. 1 pkt 8)</p>		<p>w sprzeczności z zasadami współzycia społecznego. Dotyczy to w szczególności sytuacji, gdy zobowiązanie do ponoszenia kosztów utrzymania mieszkańca domu pomocy społecznej dotyczy osób, względem których dotychczasowe postępowanie wstępnego było naganne, nie tylko moralnie, a pomimo tego – z różnych przyczyn, niezawinionych przez dziecko – zstępnego, nie zostało wydane orzeczenie w przedmiocie pozbawienia władzy rodzicielskiej (dotychczasowy art. 64a ustawy). Projektowana regulacja nie realizuje więc w pełni zasady słuszności i szeroko rozumianej sprawiedliwości społecznej. W sytuacji, gdy wstępny nie wykonywał ustawowego lub wynikającego z orzeczenia sądu obowiązku alimentacyjnego wobec bliźszego zstępnego lub w inny sposób rażąco naruszał wobec niego zasady prawa rodzinnego albo popełnił przestępstwo na szkodę dziecka, wobec którego sprawował władzę rodzicielską - nie może oczekiwać, że w każdych okolicznościach zstępny będzie bezwzględnie zobowiązany do spełniania świadczeń związanych z zapewnieniem utrzymania i opieki wobec wstępnego. Dotyczy to obowiązków ustawowych ciążących na zstępnym zobowiązanych zarówno w bliższej, jak i dalszej kolejności wobec wstępnym. W ocenie Rzecznika Praw Dziecka prawo powinno chronić dorosłe dzieci rodziców, w przypadkach braku wykonywania przez nich obowiązków rodzicielskich, uchylania się od świadczeń alimentacyjnych, nadużywania władzy rodzicielskiej, czy popełniania na szkodę małoletnich dzieci przestępstw. W opinii Rzecznika Praw Dziecka zwolnieniu z opłat za dom pomocy społecznej obligatoryjnie powinni podlegać zstępnym, wobec których osoba kierowana do domu pomocy społecznej lub w nim przebywająca stosowała przemoc, co udokumentowane zostało prawomocnym wyrokiem skazującym za umyślne przestępstwo z użyciem przemocy, określone w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 2017 r. poz. 2204)</p> <p>Zstępnym w bliższej i dalszej kolejności w takich sytuacjach, niezależnie od ich statusu majątkowego, powinni mieć możliwość uchylenia się od obowiązków pokrywania kosztów pobytu wstępnego w domu pomocy społecznej.</p> <p>W praktyce zdarzają się przypadki, że po świadczenia alimentacyjne zgłaszają się do dzieci rodzice, którzy całe życie nie interesowali się swoim dzieckiem i nie dokładali jakichkolwiek starań do jego wychowania, utrzymania, nie wywiązywali się z odpowiedzialności rodzicielskiej. W obecnym stanie prawnym w takich przypadkach dziecko i jego zstępnym, a także inne uprawnione do alimentacji osoby mają możliwość powołania się na przepisy ogólne dotyczące wykonywania prawa podmiotowego. Tego typu roszczenie rodzica o świadczenia alimentacyjne, w skonkretyzowanej sytuacji, może stanowić nadużycie przysługującego mu uprawnienia. Zgodnie z art. 144¹ KRiO, zobowiązany może uchylić się od wykonania obowiązku</p>	<p>rodzinne domy dziecka. Prawomocny wyrok skazujący za umyślne przestępstwo z użyciem przemocy będzie podstawą do obligatoryjnego zwolnienia z odpłatności za dps.</p> <p>Art. 144¹ krio odsyła do zasad współzycia społecznego. Zasady te, jako zwrot niedookreślony, nie powinny podlegać ocenie w przepisach statuujących obowiązek określonego działania lub zaniechania. Jako instytucja prawa materialnego (art. 5 k.c.) zasady współzycia społecznego służą łagodzeniu rygoryzmu prawniczego i znajdują zastosowanie w stanach faktycznych, których ścisła ocena jurydyczna mogłaby się okazać społecznie nieakceptowalna. Nie jest również możliwe skatalogowanie tych zasad (por. Piasecki K. (red.), Ciepła H., Czech B., Domińczyk T., Kalus S., Sychowicz M. „Komentarz do art.144(1) Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, w: „Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz”). Z tego względu</p>
----------------------------------	--	---	--

			<p>alimentacyjnego względem uprawnionego, jeżeli żądanie alimentów jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Przepis chroni więc zobowiązanego przed wykonywaniem obowiązku alimentacyjnego względem uprawnionego w określonej w Kodeksie sytuacji. Ochrony takiej pozbawiony jest zaś zstępny zarówno w bliższej, jak i dalszej kolejności, który decyzją administracyjną jest obciążony kosztami pobytu wstępnego w domu pomocy społecznej, gdy zstępny rażąco naruszał zasady prawa rodzinnego lub uchylał się od wykonywania obowiązków wynikających z odpowiedzialności rodzica wobec dziecka. W ocenie Rzecznika Praw Dziecka należałoby także rozważyć wprowadzenie odpowiedniej regulacji w tym zakresie do Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego;</p> <p>2) proponowana regulacja (proj. art. 1 pkt 6 lit. b dodany pkt 5) dotycząca występowania łącznie dwóch przesłanek do zwolnienia od ponoszenia opłat za pobyt wstępnego w domu pomocy społecznej, tj. przesłanki umieszczenia zstępnego w rodzinie zastępczej lub placówce opiekuńczo-wychowawczej i przesłanki ograniczenia wstępnemu władzy rodzicielskiej nad zstępnym wydaje się niewłaściwa. Nie w każdej przecież sytuacji, w której jeden z rodziców nadużył władzy rodzicielskiej i władza ta została mu ograniczona, dziecko umieszczono w rodzinie zastępczej lub placówce opiekuńczo-wychowawczej. Zdarzają się przypadki, gdy drugi z rodziców sprawuje pieczę nad dzieckiem w sposób prawidłowy, w rodzinie nie występują trudności opiekuńczo-wychowawcze uzasadniające skorzystanie z instrumentów ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U. z 2017 r. poz. 697). Pozostawienie koniunkcji obu przesłanek będzie sprzeczne z realiami możliwych sytuacji rodzinnych oraz poczuciem sprawiedliwości społecznej;</p> <p>3) w proj. art. 1 pkt 6 lit. b dodany pkt 5 zakłada przesłankę umieszczenia dziecka lub jego rodzica w rodzinie zastępczej lub placówce opiekuńczo-wychowawczej. Regulacja ta nie wyczerpuje wszystkich form pieczy zastępczej, wynikających z ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Sprowadzenie przesłanek zwolnienia tylko do rodziny zastępczej lub placówki opiekuńczo-wychowawczej jest nieuzasadnione. Ustawa o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej dzieli bowiem pieczę zastępczą na: rodzinną pieczę zastępczą (rodziny zastępcze: spokrewnione, zawodowe, niezawodowe oraz rodzinne domy dziecka) i instytucjonalną pieczę zastępczą (placówki opiekuńczo-wychowawcze, regionalne placówki opiekuńczo-terapeutyczne oraz interwencyjne ośrodki preadopcyjne). Projekt pomija więc wśród przesłanek zwolnienia okoliczności umieszczenia dziecka w rodzinnym domu dziecka oraz innych niż placówki opiekuńczo-wychowawcze formach instytucjonalnej pieczy zastępczej. Pozostawienie przepisu z zaproponowanym brzmieniem może spotkać się z zarzutem nierównego traktowania lub</p>	<p>przepis ma charakter fakultatywny, a ocena zaistnienia przesłanek zwolnienia z obowiązku alimentacyjnego należy do sądu.</p>
--	--	--	---	---

			<p>dyskryminacji. W ocenie Rzecznika Praw Dziecka właściwym byłoby wskazanie przesłanki przebywania dziecka w rodzinnej pieczy zastępczej lub pieczy instytucjonalnej. Dodatkowo wskazać należy, że projekt przewiduje zwolnienie z opłat za pobyt w domu pomocy społecznej rodzica zobowiązanego do ponoszenia tych opłat. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy, zobowiązanym jest: mieszkaniec domu, a w przypadku osób małoletnich przedstawiciel ustawowy z dochodów dziecka; małżonek; zstępni przed wstępnymi; gmina, z której osoba została skierowana do domu pomocy społecznej. Projekt przewiduje więc możliwość zwolnienia z ponoszenia opłat np. przez małżonka w sytuacji, gdy jego rodzic przebywał we wskazanych formach pieczy zastępczej. Taka regulacja wydaje się nieuzasadniona. Projekt nie przewiduje wprost możliwości zwolnienia dalszego zstępnego w sytuacji przebywania w pieczy zastępczej jego rodzica;</p> <p>4) w proj. art. 1 pkt 6 lit. b dodany pkt 6 wprowadza możliwość zwolnienia z ponoszenia opłaty za pobyt w domu pomocy społecznej w przypadku przedstawienia wyroku sądu oddalającego powództwo o alimenty na rzecz osoby kierowanej do domu pomocy społecznej lub mieszkańca domu. Podkreślenia wymaga, że osoba zobowiązana do opłaty nie ma możliwości wytoczenia powództwa przeciwko samej sobie. Przy pozostawieniu brzmienia zaproponowanego przepisu, konieczne byłoby nałożenie na kierownika właściwego ośrodka pomocy społecznej ustawowego obowiązku wniesienia powództwa o alimenty na rzecz osoby skierowanej do domu pomocy społecznej lub mieszkańca domu i do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy przez sąd – zawieszenie postępowania w sprawie ustalenie opłaty za pobyt. W ocenie Rzecznika Praw Dziecka projektowany przepis należy uzupełnić o przesłankę przedstawienia przez osobę zobowiązaną do wniesienia opłaty za pobyt w domu pomocy społecznej wyroku zwalniającego od obowiązku alimentacyjnego względem uprawnionego, wydanego na podstawie art. 144¹ Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.</p>	
9.	Art. 1 pkt 3 (obecnie art. 1 pkt 4)	Rada Pomocy Społecznej	<p>Proponowany zapis w sposób zbyt restrykcyjny ogranicza katalog podmiotów, które mogą prowadzić rodzinny dom pomocy, wyłącznie do tych posiadających status organizacji pożytku publicznego. Wymogi związane z uzyskaniem takiego statusu, w żaden sposób nie uprawdopodobniają wyższego standardu prowadzenia domu pomocy, stąd ograniczanie grona podmiotów nie może być uzasadnione chęcią dbania o jakość usługi. Skoro zgodnie z propozycjami rodzinny dom może prowadzić osoba fizyczna, to wydaje się że nie ma żadnych przeciwwskazań by prowadziła go dowolna organizacja pozarządowa. Proponowany zapis znacząco zawęża grupę podmiotów, które mogą realizować takie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Intencją wprowadzenia tej formy opieki nad osobami w podeszłym wieku i niepełnosprawnymi była chęć stworzenia opieki na zasadach przypominających domy</p>

		<p>zadanie, co w świetle ogromnych potrzeb jest nieuzasadnione.</p> <p>W związku z powyższym Rada proponuje korektę zapisu, który uwzględni zarówno organizacje pozarządowe nie posiadające statusu organizacji pożytku publicznego, jak również podmioty, które w myśl ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie są zrównane w prawach w prowadzeniu działalności pożytku publicznego z organizacjami pozarządowymi (kościelne osoby prawne, spółdzielnie socjalne, stowarzyszenia jst):</p> <p>„2a. Rodzinny dom pomocy może być prowadzony na podstawie umowy zawartej przez osobę fizyczną albo organizację pozarządową lub podmiot o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 roku o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie z gminą właściwą ze względu na miejsce położenia rodzinnego domu pomocy.”</p> <p>Ponadto Rada sugeruje rozważenie, czy ograniczenie dotyczące zawierania umowy tylko z gminą na terenie której znajduje się dom jest zasadne. Zawarcie umowy przez miasto, na prowadzenie domu w ościennej gminie, nie wydaje się rozwiązaniem niewłaściwym. Wręcz przeciwnie mogłoby obniżyć koszt utworzenia takiej placówki (niższe ceny nieruchomości), zapewnić podopiecznym lepsze warunki – przyjaźniejszy klimat (mniej hałasu, czystsze powietrze). Zapobiegałoby to też sytuacjom, w której nieruchomość i podmiot, który chce prowadzić dom pomocy, jest skazany wyłącznie na decyzję i możliwości finansowe gminy na której leży nieruchomość i w przypadku braku woli po stronie władz samorządowych danej gminy, nie ma możliwości uruchomienia placówki. W przypadku uznania tej argumentacji, przepis winien brzmieć:</p> <p>„2a. Rodzinny dom pomocy może być prowadzony na podstawie umowy zawartej przez osobę fizyczną albo organizację pozarządową lub podmiot o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 roku o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie z gminą.”</p> <p>lub</p> <p>„2a. Rodzinny dom pomocy może być prowadzony na podstawie umowy zawartej przez osobę fizyczną albo organizację pozarządową lub podmiot o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 roku o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie z gminą, której mieszkańcy są kierowani do placówki”.</p>	<p>rodzinne, w których członkowie rodzin opiekują się swoimi najbliższymi. Chodziło zatem o kameralne domy, w których mieszkają wspólnie osoby sprawujące opiekę i osoby wymagające tej opieki. Zamysłem było również stworzenie między osobami takiej więzi, jaka występuje między członkami rodziny przez bycie razem, wspólną rozmowę, posiłek, pracę czy odpoczynek.</p> <p>W sytuacji znacznego poszerzenia kręgu podmiotów uprawnionych do prowadzenia rodzinnych domów pomocy ta forma opieki przybierze postać przypominającą raczej placówkę całodobowej opieki niż kameralnego domu rodzinnego. Organizacje pozarządowe mogą prowadzić działalność związaną ze świadczeniem całodobowej opieki dla osób starszych czy niepełnosprawnych w formie domu pomocy społecznej czy placówki całodobowej opieki nad osobami w podeszłym wieku, przewlekle chorymi oraz niepełnosprawnymi, które również mogą być małymi placówkami, o skali podobnej</p>
--	--	---	--

				do rodzinnego domu pomocy.
10.	art. 1 pkt 5 lit. a (obecnie art. 1 pkt 6 lit. a)	Rada Pomocy Społecznej	<p>Ponadto w art. 1 pkt. 5a) projektu ustawy proponuje zmianę w zakładanym art. 59 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej poprzez nadanie nowego brzmienia o treści:</p> <p>„1. Decyzję o skierowaniu do domu pomocy społecznej i decyzję ustalającą opłatę za pobyt <u>mieszkańca</u> w domu pomocy społecznej wydaje organ gminy właściwej dla tej osoby w dniu jej kierowania do domu pomocy społecznej.”</p> <p>Rozumiejąc intencję jakimi kierował się projektodawca dopisując do obecnego brzmienia art. 59 ust. 1 uops słowo „mieszkańca” – zwracamy uwagę, iż pozostawienie ww. określenia na zakładanym przez niego miejscu w szyku zdania tj. „...decyzję ustalającą <u>opłatę mieszkańca</u> za jego pobyt w domu pomocy społecznej (...)” – mogłoby doprowadzić do negatywnych skutków dla pozostałych osób zobowiązanych do wnoszenia odpłatności za pobyt w domu pomocy społecznej. Mowa tutaj o członkach rodziny podopiecznego DPS, którzy przy literalnym zastosowaniu przepisu w zakładanej przez projektodawcę formie, pozbawieni zostaliby dostępu do kluczowej dla nich decyzji ustalającej ich część opłaty za pobyt członka rodziny w placówce. Obecnie przy ustalaniu odpłatności za pobyt w DPS małżonek, zstępni oraz wstępni poprzez otrzymanie decyzji administracyjnej informowani są o ww. kosztach praktycznie z chwilą skierowania osoby bliskiej do placówki. W przypadku zmiany ww. przepisu w brzmieniu proponowanym przez projektodawcę – członkowie rodziny mieszkańca, aż do otrzymania decyzji o zwrocie tychże kosztów mogliby zostać pozbawieni wiedzy o fakcie umieszczenia członka rodziny w domu pomocy społecznej, a w skrajnym przypadku nawet przez dłuższy okres o ciążyącym na nich zobowiązaniu finansowym. Szczególnie istotne jest ta świadomość i związane z nią uprawnienia w przypadku ochrony dorosłych dzieci, które nie mogły liczyć na wypełnianie obowiązków wychowawczych i opiekuńczych przez rodzica, który następnie został umieszczony w ww. ośrodku wsparcia. Problem ten projektodawca uznał za istotny z punktu widzenia rozszerzenia katalogu przesłanek do zwolnienia za odpłatność w DPS, natomiast propozycja nowej treści</p> <p>art. 59 ust. 1 uops może doprowadzić do pogorszenia sytuacji prawnej i finansowej zarówno tychże dzieci, jak i pozostałych osób zobowiązanych do ponoszenia odpłatności.</p> <p>Analogiczna uwaga dotyczy także art. 1 pkt. 5b) projektowanej ustawy w zakresie, jakim zmienia on brzmienie art. 59 ust. 5 i ust. 6 ustawy o pomocy społecznej.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Podstawą do obciążenia odpłatnością członków rodziny mieszkańca dps będzie, jak obecnie, umowa, a w przypadku jej braku, nowy tryb wprowadzany projektem ustawy w art. 61 ust. 2d- 2f, wydanie decyzji dotyczącej odpłatności mieszkańca za pobyt w dps nie jest bezpośrednią podstawą odpłatności dla członków rodziny.</p>
11.	Art. 1 pkt 6 (obecnie art. 1 pkt 6 lit. a)	Rada Pomocy Społecznej	<p>W art. 1 pkt. 6 projektowanej ustawy, w dodanym do art. 64 uops punkcie 6 proponuje się zmianę przesłanki do fakultatywnego zwolnienia z odpłatności dla członków rodziny z obecnej określonej jako - przedstawienie wyroku sądu oddalającego powództwo o alimenty na rzecz osoby kierowanej do</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Art. 144¹ krio odsyła do zasad współżycia społecznego.</p>

	ie art. 1 pkt 8)	<p>domu pomocy społecznej lub mieszkańca domu, na zgodną z trybem określonym w ustawie – kodeks rodzinny i opiekuńczy.</p> <p>Przyjmując z zadowoleniem postulowaną zmianę zmierzającą do rzeczywistej i faktycznej ochrony dzieci – ofiar nadużyć ze strony opiekunów kierowanych i umieszczanych następnie w domach pomocy społecznej, zwracamy uwagę, iż ww. przepis nie zapewnia lub nie precyzuje trybu w jakim dzieci te (zobowiązani) miałyby uwolnić się od wskazanej odpłatności. Zgodnie bowiem z obecnie obowiązującymi przepisami kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, zmiana obowiązku alimentacyjnego może nastąpić w dwojaki sposób: 1) w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego (art. 138 krio), 2) zobowiązany może uchylić się od wykonania obowiązku alimentacyjnego względem uprawnionego, jeżeli żądanie alimentów jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Nie dotyczy to obowiązku rodziców względem ich małoletniego dziecka (art. 144¹ krio). O ile pierwszy z trybów w sposób wyraźny dotyczy zmiany orzeczenia już zapadłego lub umowy już zawartej, to powstaje istotne zagadnienie prawne – czy w drugim z przewidzianych sposobów, same dorosłe już dziecko może zainicjować postępowanie sądowe, które w efekcie mogłoby doprowadzić do jego zwolnienia z obowiązku alimentacji na rzecz rodzica – kierowanego do lub mieszkańca DPS. Kwestia powyższa wymaga jednoznacznego rozstrzygnięcia. W przypadku bowiem, gdyby okazało się, iż zobowiązany nie może samodzielnie wnieść do właściwego sądu o uchylenie ciążącego na nim obowiązku alimentacyjnego – to tak projektowany przepis ustawy o pomocy społecznej, analogicznie do obecnego przepisu art. 64a, pozostawałby „martwy” i w efekcie nie prowadził do faktycznego poszerzenia zakładanej ochrony dla ww. kategorii zobowiązanych. Trudno bowiem zgodnie z logiką i doświadczeniem życiowym oczekiwać by w sprawach obejmujących niekiedy odległe czasowo zdarzenia, a także pozostających w bezpośrednim związku z faktem nadużyć rodzicielskich – to sam rodzic-sprawca występował obecnie z zamiarem ustalenia alimentów od dorosłego dziecka lub uzyskał takie orzeczenie w przeszłości. W praktyce więc tylko zagwarantowanie stronie pokrzywdzonej możliwości czynnego inicjowania postępowań o uchylenie obowiązku alimentacyjnego, może być gwarantem dla możliwości spełnienia ustawowej i projektowanej przesłanki do zwolnienia z odpłatności za DPS. Oprócz postulowanego rozstrzygnięcia ww. kwestii, zasadne w dalszej kolejności wydaje się takie sformułowanie projektowanego przepisu by zarówno zobowiązane rodziny, jak i właściwe sądy nie miały wątpliwości co do faktycznej możliwości zastosowania określonego trybu wniosku lub powództwa. Czytelność można uzyskać poprzez powiązanie wprost projektowanego przepisu z przepisami szczegółowymi np. kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w zakresie, w jakim gwarantują one uchylenie obowiązku alimentacyjnego.</p>	<p>Zasady te, jako zwrot niedookreślony, nie powinny podlegać ocenie w przepisach statuujących obowiązki określonego działania lub zaniechania. Jako instytucja prawa materialnego (art. 5 k.c.) zasady współżycia społecznego służą łagodzeniu rygoryzmu prawniczego i znajdują zastosowanie w stanach faktycznych, których ścisła ocena jurystyczna mogłaby się okazać społecznie nieakceptowalna. Nie jest również możliwe skatalogowanie tych zasad (por. Piasecki K. (red.), Ciepła H., Czech B., Domińczyk T., Kalus S., Sychowicz M. „Komentarz do art.144(1) Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, w: „Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz”). Z tego względu przepis ma charakter fakultatywny, a ocena zaistnienia przesłanek zwolnienia z obowiązku alimentacyjnego należy do sądu.</p>
--	------------------------	---	--

12.	Art. 1 pkt 14 (obecnie art. 1 pkt 16)	Caritas Kielecka	<p>W art. 97 zmiana dotycząca opłat za pobyt w schronisku prosimy, aby zwierała przedział dopuszczalnych obciążeń do 60% osiąganych przychodów. Jest to podyktowane koniecznością motywowania osób bezdomnych do opuszczenia schroniska. Pomimo zapisania w art. 48a okresowego pobytu osób bezdomnych w schronisku spotykamy często postawę unikania przyjęcia decyzji na umieszczenie w dps, bo tam więcej zabierają pieniędzy. Osoby bezdomne otrzymujące zasiłek stały w niektórych gminach są zwalniane z odpłatności własnej za pobyt w schronisku. Wówczas większość środków przeznaczają na alkohol i inne używki. Podobnie będzie dalej przy tak niskim obciążeniu opłatą własną. Niestety trudno spotkać bezdomnych, którzy odkładaliby środki na późniejsze potrzeby. Dodatkowo problem ten powoduje, że po terminie wypłaty zasiłków schroniska mają duży problem z zachowaniem regulaminu i muszą karnie usuwać osoby nadużywające alkoholu. Pozostawienie im do własnej dyspozycji podobnej ilości środków pozwoli zrównoważyć sytuację finansową mieszkańców schronisk i domów pomocy społecznej oraz zapobiegnie pogłębianiu postaw uzależnienia. Zawarty w ustawie przedział do 60% pozwala poszczególnym gminom wprowadzić niższy poziom odpłatności, jeżeli z jakiś powodów uznają to za właściwe. Natomiast zamknięcie tego przedziału na poziomie proponowanych max 30% nie pozwala gminom racjonalizować działań w tym zakresie.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona. Podwyższona zostanie odpłatność za pobyt w schronisku z usługami opiekuńczymi, w których koszt opieki z uwagi na zakres usług, jest wyższy. W przypadku marnotrawienia środków pochodzących z zasiłków z pomocy społecznej, ośrodek pomocy społecznej ma możliwość ograniczenia świadczeń, odmowy ich przyznania albo przyznania pomocy w formie świadczenia niepieniężnego (art. 11 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej). Propozycja zawarta w projekcie stanowi wyłom od zasady nieodpłatności usług dla osoby, której dochód nie przekracza kryterium dochodowego i jako taka nie powinna wykraczać poza niezbędne minimum.</p>
13.	Art. 1 pkt 14 (obecnie art. 1 pkt 16)	Towarzystwo Pomocy im. Św. Brata Alberta	<p>W art. 97 zmiana dotycząca opłat za pobyt w schronisku prosimy aby zwierała się w przedziale 50 – 70% osiąganych przychodów. Jest to podyktowane koniecznością motywowania do opuszczenia schroniska. Pomimo zapisania w art. 48a okresowego pobytu osób bezdomnych w schronisku już teraz spotykamy często postawę unikania przyjęcia decyzji na umieszczenie w DPS bo tam więcej zabierają pieniądze. Osoby bezdomne otrzymujące zasiłek stały w niektórych gminach są zwalniane z odpłatności za własnej za pobyt w schronisku. Wówczas większość środków przeznaczają na alkohol i inne używki. Niestety trudno spotkać osoby bezdomne, które odkładały by środki na późniejsze potrzeby. Dodatkowo problem ten powoduje, że po terminie wypłaty zasiłków schroniska mają duży problem z zachowaniem regulaminu i muszą karnie usuwać osoby nadużywające alkoholu.</p>	j.w.

			Pozostawienie im do własnej dyspozycji niewiele więcej środków pozwoli zrównoważyć sytuację finansową mieszkańców schronisk i domów pomocy społecznej oraz zapobiegnie pogłębianiu postaw uzależnienia. Zawarty w ustawie przedział do 70% pozwala poszczególnym gminom wprowadzić niższy poziom odpłatności jeżeli z jakiś powodów uznają to za właściwe. Natomiast zamknięcie tego przedziału na poziomie proponowanych 30% nie pozwala gminom racjonalizować działań w tym zakresie.	
14	Uwaga ogólna	Towarzystwo Pomocy im. Św. Brata Alberta	najlepszym rozwiązaniem byłoby wycofanie się z prowadzonej aktualnie procedowanej nowelizacji ustawy o pomocy społecznej w zakresie dodania w art. 51 po ust 4 ust 5 o treści: „5. Za ośrodek wsparcia uznaje się również schronisko dla osób bezdomnych pomimo nieświadczania w nim usług opiekuńczych oraz specjalistycznych usług opiekuńczych”. Przepis ten już w swej konstrukcji sugeruje, że schronisko zostaje uznane za ośrodek wsparcia niejako wbrew ogólnej regule w tym zakresie. Natomiast nieszczęśliwą konsekwencją tej decyzji jest ogromne zamieszanie w zakresie szczególnych wymogów np. dla kierowników tych placówek oraz co gorsze również nieadekwatnych wymogów pod adresem odbiorców wsparcia tam udzielanego. Prosimy ponownie rozważyć, że nieporównanie prostszym i korzystniejszym jest rozwiązanie zawężające katalog ośrodków wsparcia do grupy placówek dziennych i niektórych szczególnych jak domy dla samotnych matek, czy schroniska z usługami opiekuńczymi. Natomiast zwykle schroniska służące wyłącznie osobom zdolnym do samoobsługi i dorosłym nie uzasadniają tej szczególnej kategorii.	Uwaga nieuwzględniona - poza zakresem przedmiotowym projektu
15.	Art. 1 pkt 14 (obecnie art. 1 pkt 16)	Zarząd Koła Dębica Członek RN Towarzystwa Pomocy im. Św. Brata Alberta	W związku z trwającymi pracami nad zmianami ustawy o pomocy społecznej w zakresie w jakim regulują one kwestie pomocy osobom bezdomnym, pragniemy zwrócić uwagę na kilka problemów i zagrożeń, w związku z proponowanym z art.97 ust 1 a. Zakwalifikowanie schronisk oraz schronisk z usługami opiekuńczymi do ośrodków wsparcia spowodowało że osoby bezdomne posiadające zasiłek stały (604,00 zł m-c) lub zasiłek okresowy (318.00 zł m-c) przeznaczają te zasiłki na własne dodatkowe potrzeby najczęściej na papierosy, używki. Osoby bezdomne otrzymują w schronisku wszystko co jest niezbędne do normalnego funkcjonowania więc zasiłki traktują jak kieszonkowe. Większość bezdomnych a w schroniskach z usługami opiekuńczymi prawie wszyscy podopieczni będą mieć zasiłek stały ze względu na wiek (po uzyskaniu wieku emerytalnego zasiłek otrzymuje się z urzędu) lub stan zdrowia więc za wszystkie te osoby gminy będą musiały płacić obok zasiłku jeszcze pełną odpłatność za pobyt. Jest to bardzo niesprawiedliwe społecznie , bo ta sama osoba gdy stara się mieszkać poza schroniskiem będzie musiała ten zasiłek przeznaczyć na koszty utrzymania mieszkania , więc po co wychodzić z bezdomności, ze schroniska ? Te środki są marnotrawione , tym bardziej że	j.w. w pkt 12

			<p>schroniska oferują coraz lepszy standard pobytu i opieki a musimy przyjąć każdą osobę która jest bezdomna.</p> <p>Bezdomni muszą się uczyć że własne środki trzeba przeznaczać na swoje koszty utrzymania a nie otrzymywać wszystko za darmo a za własne środki się bawić.</p> <p>Nie będą próbować podejmować legalnej pracy bo to się im nie opłaca , bo tracą zasiłki a zasiłki i miejsce w schronisku dostają bez żadnego wysiłku .</p> <p>Nie nauczymy tych osób odpowiedzialności za życie jeśli będziemy im rozdawać pieniądze tylko dlatego że są bezdomni w większości przypadków z własnej winy.</p> <p>Niejednokrotnie ich rodziny żyją w gorszych warunkach i większym ubóstwie niż nasi podopieczni i na swoje osobiste wydatki nie mają żadnych środków a zastanawiają się za co kupić jedzenie dzieciom.</p> <p>Bezdomni mają zagwarantowane ciepłe pomieszczenia , ubranie, jedzenie , własne nie małe pieniądze i śmieją się z tych których skrzywdzili.</p> <p>Uważamy że 30% odpłatności jest stanowczo zbyt niskie.</p> <p>Proponujemy w schroniskach dla osób bezdomnych odpłatność w wys. 50% dochodu osoby skierowanej do schroniska a 60% odpłatności dochodu osoby skierowanej do schroniska z usługami opiekuńczymi.</p> <p>Większość osób bezdomnych znajdujących się w schronisku z usługami opiekuńczymi odejdzie do DPS a tam będzie pobierane 70% dochodu.</p> <p>Kto podpisze dobrowolnie zgodę na pobyt w DPS jeśli w schronisku będzie miał nie gorszą opiekę niż w DPS i jeszcze pieniądze dla siebie, tym bardziej że tym osobom na własnym zdrowiu i życiu nie bardzo zależy.</p> <p>Uwzględniając powyższe proste, życiowe wyjaśnienia proponujemy, aby art. 97ust.1 a brzmiał:</p> <p>„ W przypadku osoby bezdomnej skierowanej do schroniska dla osób bezdomnych albo schroniska dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi , nie ma zastosowanie zdanie drugie w ust.1. Jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty kryterium dochodowego opłata w schroniskach dla osób bezdomnych nie może być wyższa niż 50% dochodu osoby skierowanej do schroniska oraz jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty kryterium dochodowego opłata w schroniskach dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi nie może być wyższa niż 60% dochodu osoby skierowanej do schroniska z usługami opiekuńczymi”.</p> <p>Taki zapis w ustawie pomógłby nam wyprowadzać ludzi z bezdomności czy to poprzez aktywizacje społeczno-zawodową czy umieszczać w DPS lub ZOL.</p>	
16.	Art. 1 pkt 4	Stowarzysze nie	W zakresie nowych regulacji w art. 55 ustawy dotyczących ograniczenia możliwości samodzielnego opuszczania terenu domu pomocy społecznej przez mieszkańca domu w naszej ocenie należy	Uwaga uwzględniona częściowo – doprecyzowano

	(obecnie art. 1 pkt 5)	Samorządowych Ośrodków Pomocy Społecznej „FORUM”	doszczegółowić przepisy poprzez wskazanie jakie działania są możliwe do zastosowania wobec mieszkańca. Ograniczanie woli jest bardzo wrażliwą materią naruszającą podstawowe prawa obywatelskie i nie powinno być tutaj miejsca na nadinterpretacje. Pozostawienie przepisów tylko w proponowanym kształcie może sprawić, że będzie to martwe prawo, ponieważ stosowanie ich będzie mogło narazić pracowników DPS na odpowiedzialność karną.	przepisy Stosowanie ograniczenie nie powinno naruszać przepisów o przymusie bezpośrednim zawartych w ustawie z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego.
17.	Art. 1 pkt 5 (obecnie art. 1 pkt 6)	Stowarzyszenie Samorządowych Ośrodków Pomocy Społecznej „FORUM”	Uregulowanie i ujednoczenie przepisów dotyczących ustalania odpłatności za pobyt w domu pomocy społecznej od osób zobowiązanych wymienionych w art. 61 ustawy o pomocy społecznej jest zasadne ze względu na dotychczasowy zapis dopuszczający zawarcie umowy z osobą obowiązana do wnoszenia opłat w trybie art. 103 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej, jak i nałożenie obowiązku poprzez wydanie decyzji administracyjnej konkretyzującej ten obowiązek i tym samym idące za tym rozbieżności w orzecznictwie	
18.	Art. 1 pkt 6 (obecnie art. 1 pkt 8)	Stowarzyszenie Samorządowych Ośrodków Pomocy Społecznej „FORUM”	Dotychczasowy zapis w art. 64 ustawy o pomocy społecznej przewidywał zwolnienie dla osób wnoszących opłatę za pobyt członka rodziny w dps jedynie w przypadkach, kiedy opłata została ustalona w drodze umowy lub prawomocną decyzją. Wprowadzona zmiana dopuszcza zastosowanie przepisu już na etapie negocjowania wysokości opłaty w umowie poprzez wprowadzone brzmienie przepisu „osoby wnoszące opłatę lub zobowiązane do wnoszenia opłat za pobyt w domu pomocy społecznej można zwolnić, na ich wniosek, po przeprowadzeniu rodzinnego wywiadu środowiskowego, częściowo lub całkowicie z tej opłaty Jest to korzystna zmiana jednak wątpliwość stanowi kwestia zwolnienia osoby zobowiązanej z opłat warunkująca przeprowadzenie wywiadu środowiskowego w przypadku osób zamieszkujących poza granicami kraju. Brak jest uregulowania w ustawie w tym zakresie.	Uwaga nieuwzględniona W przypadku osób zamieszkujących poza granicami kraju zastosowanie mogą mieć różne przepisy, w zależności od okoliczności konkretnego przypadku, np. ustawa z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne (t. j. Dz. U. z 2017 r., poz.1545), art. 34 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego (ustanowienie przedstawiciela dla osoby nieobecnej). Możliwe jest też wykorzystanie możliwości o których mowa w art. 110 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej

				(wytoczenie powództwa o roszczenie alimentacyjne przez kierownika ośrodka pomocy społecznej).
19.	Art. 1 pkt 16 (obecnie art. 1 pkt 18)	Stowarzyszenie Samorządowych Ośrodków Pomocy Społecznej „FORUM”	Proponujemy dodanie w art. 107 w ust. 4 zapisu, iż w przypadku osób przebywających w domach pomocy społecznej, wywiad powinien być sporządzony przez pracownika socjalnego tego domu.	Uwaga nieuwzględniona W zmianie do art. 107 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej wydłuża się okres ważności rodzinnego wywiadu środowiskowego w domach pomocy społecznej do roku, przeprowadzanie wywiadów nie powinno być więc obciążające dla pracowników ośrodków pomocy społecznej
20.	Inne uwagi	Stowarzyszenie Samorządowych Ośrodków Pomocy Społecznej „FORUM”	Przy okazji wprowadzanych zmian proponujemy uregulowanie kwestii opłat mieszkańca domu pomocy społecznej, która w myśl art. 61 ust. 2 pkt 1 wynosi nie więcej niż 70% dochodu. Zakład Ubezpieczeń Społecznych po przyjęciu mieszkańca do domu pomocy społecznej potrąca ze świadczenia mieszkańca kwotę 65%. W wielu przypadkach mieszkańiec domu pomocy społecznej nie reguluje różnicy w wys. 5%, w wyniku czego często powstają zadłużenia w opłatach za pobyt w domu pomocy społecznej	Uwaga nieuwzględniona poza zakresem przedmiotowym projektu
21.	Inne uwagi	Stowarzyszenie Samorządowych Ośrodków Pomocy Społecznej „FORUM”	Ponadto warto także zwrócić uwagę na brak klarownych regulacji prawnych w przypadku deklaracji samego mieszkańca czy osoby ubiegającej się o skierowanie do domu pomocy społecznej do ponoszenia dobrowolnej opłaty z posiadanych oszczędności za swój pobyt	Uwaga nieuwzględniona Przepisy ograniczające odpłatność mieszkańca za pobyt w domu pomocy społecznej mają chronić tego mieszkańca przed nadmiernymi opłatami
22.	Art. 1 pkt 6 (obecnie art. 1 pkt 6)	Stowarzyszenie Samorządowych Ośrodków Pomocy Społecznej „FORUM”	Wskazać również należy, że proponowane w nowelizacji brzmienie art. 64 pkt 5 ustawy pomija inne formy pieczy zastępczej przewidziane w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej m.in. rodzinny dom dziecka. Pominięto też pozostałe formy ograniczenia	Uwaga częściowo uwzględniona- uzupełniono przepis o rodzinne domy

	ie art. 1 pkt 8)	ych Ośrodków Pomocy Społecznej „FORUM”	władzy rodzicielskiej, powodujące wyjście dziecka spod opieki rodzica (umieszczenie w zakładzie opiekuńczo-leczniczym, w zakładzie pielęgnacyjno-opiekuńczym lub w zakładzie rehabilitacji leczniczej - art. 109 §2 pkt 5 ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy).	dziecka
23.	Art. 1 pkt 19 (obecnie art. 1 pkt 21)	Stowarzyszenie Samorządowych Ośrodków Pomocy Społecznej „FORUM”	W zakresie proponowanej nowelizacji art. 126 uops niezasadne jest przyznawanie kontroli wojewody prawa do żądania od podmiotu kontrolowanego sporządzania zestawień lub obliczeń. Powyższe działania to czynności kontrolne, do których uprawniony powinien być jedynie organ kontroli. Przerzucanie powyższego na podmiot kontrolowany jest zaprzeczeniem dotychczasowych zasad kontroli zgodnie, z którymi podmiot kontrolowany dostarcza kontrolującemu dokumenty, fakty, informacje a te podlegają ocenie, analizie, przeliczeniom wykonywanym wyłącznie przez upoważnione osoby kontrolujące. Wnosimy zatem o usunięcie zapisów o możliwości żądania od podmiotu kontrolowanego sporządzania zestawień lub obliczeń na potrzeby kontroli.	Uwaga nieuwzględniona Jak wskazano w uzasadnieniu proponowane przepisy są analogiczne jak w art. 22 pkt 2-4 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. poz. 1092).
24.	Przepisy przejściowe i dostosowujące	Stowarzyszenie Samorządowych Ośrodków Pomocy Społecznej „FORUM”	Projekt ustawy nowelizującej nie zawiera przepisów przejściowych i dostosowujących. Wydane dotychczas decyzje na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy (wobec innych osób niż osoba która korzysta lub ma korzystać z pomocy w formie pobytu w domu pomocy społecznej) powinny być uchylone z mocy ustawy. Konieczna jest również regulacja w zakresie postępowań w przedmiocie ustalenia opłaty prowadzonych w dniu wejścia w życie ustawy zmieniającej.	Uwaga uwzględniona
25.	Art. 1 pkt 5 lit. a (obecnie art. 1 pkt 6)	Warszawskie Centrum Pomocy Rodzinie	Uregulowanie i ujednoczenie przepisów i zasad ustalania opłaty od osób zobowiązanych jest konieczne z uwagi na niejednolitość do tej pory zapis w obowiązującej ustawie, dopuszczający jednocześnie wydawanie decyzji jak i zawieranie umów z osobami zobowiązanymi. W związku z powyższym w praktyce, w dotychczasowym orzecznictwie ugruntowały się trzy różne linie orzecznicze w ww. sprawie na podstawie których gmina: a) wydaje wyłącznie decyzje w sprawie opłaty, b) zawiera wyłącznie umowy z osobami zobowiązanymi c) wydaje decyzje i zawiera umowy z osobami zobowiązanymi Zatem nie ulega wątpliwości, że zmiana przepisów prawa w tym zakresie jest potrzebna. Budzi jednak wątpliwości i pytania fakt przyjęcie przez projektodawców wyboru sposobu ustalania opłaty od zobowiązanych wyłącznie w formie umowy. Zgodnie z art. 103 ust. 2. ustawy o pomocy społecznej Kierownik ośrodka pomocy społecznej ustala w drodze umowy z małżonkiem, zstępnymi przed wstępnymi mieszkańca domu wysokość wnoszonej przez nich opłaty za pobyt tego mieszkańca w domu pomocy społecznej, biorąc pod uwagę wysokość	Uwaga uwzględniona Podstawą do obciążenia odpłatnością członków rodziny mieszkańca dps będzie, jak obecnie, umowa, a w przypadku jej braku, nowy tryb wprowadzany projektem ustawy w art. 61 ust. 2d- 2f.

		<p><u>dochodów i możliwości</u>, przy czym opłata ta nie powinna być zwiększana w przypadku gdy jedna z osób jest zwalniana z odpłatności z mocy prawa lub z powodów, o których mowa w art. 64.</p> <p>Z treści ww. przepisu wynika, że kierownik zawiera z osobami zobowiązanymi umowę ale jej wysokość uzależniona jest nie tylko od kryteriów dochodowych lecz również od możliwości finansowych, czyli dotyczy także kwestii uznaniowej dokonywanej przy zwolnieniu częściowym osoby z należnej, wynikającej z kryteriów ustalonej opłaty.</p> <p>Odnosząc się do dotychczasowej praktyki m.st. Warszawy w tym zakresie wskazać można, że zawieranie ww. umów następowało na kwotę wynikającą z kryterium dochodowego osoby zobowiązanej lub wyższe, zgodnie z jej deklaracją. Decyzja o opłacie od osoby zobowiązanej wskazywała kwotę wynikającą z kryteriów dochodowych jaka na osobie zobowiązanej ciąży z uwagi na ww. obowiązek partycypowania w kosztach utrzymania członka rodziny w domu pomocy społecznej i kryteria dochodowe. Odrębnym postępowaniem i decyzją, co jest zgodne ze stosowanym w tym zakresie orzecznictwem sądów, rozpatrywany był wniosek o zwolnienie częściowe lub całkowite z tej opłaty.</p> <p>Podsumowując: pozostawienie ww. przepisów proponowanej ustawy nastrocza dalszych pytań. Jeżeli opłata od osoby zobowiązanej będzie opierała się wyłącznie na Umowie, to wydaje się zasadne uregulowanie kwestii treści ww. umowy skoro będzie ona zastępowała dotychczasową decyzję o ustaleniu wysokości opłaty a także w niektórych przypadkach przy pozostawieniu dotychczasowego brzmienia art. 103 ust. 2 decyzję o zwolnieniu z tej opłaty. Ewentualnie pozostaje rozważenie zmiany treści przepisu art. 103 ust. 2 dotyczącej uznaniowości wysokości opłaty z uwagi na sytuację osoby w ww. umowie.</p> <p>Poruszenie i uregulowanie ww. kwestii jest także istotne ze względu na fakt, iż wyłącznie na podstawie umowy gmina będzie mogła dochodzić (art. 61 ust.3) zwrotu należności od osoby zobowiązanej w przypadku niewywiązywania się przez nią z powyższej umowy.</p> <p>Ponadto warto także zwrócić uwagę na brak klarownych regulacji prawnych w przypadku deklaracji samego mieszkańca czy osoby ubiegającej się o skierowanie do domu pomocy społecznej do ponoszenia dobrowolnej opłaty z posiadanych oszczędności za swój pobyt. Niezbyt często spotykaną praktyką jest zawieranie umów przez gminę z mieszkańcem lub osobą wnioskującą o dom pomocy społecznej deklarującym ponoszenie opłaty wyższej niż wynika to z art. 61 ust. 2 pkt 1. Nie jest to powszechna praktyka z uwagi na ograniczone w tym zakresie orzecznictwo sądów. Natomiast sam przepis ustawy o pomocy społecznej na jaki powołuje się w tym przypadku gmina tj. art. 61 ust 2a tego nie wskazuje.</p> <p>Zwrócić należy uwagę, że nowelizacja w proponowanym brzmieniu wprowadzi stan niespójności, w którym ustalenie opłaty następować będzie w drodze umowy (zgodne oświadczenie woli), zaś udzielenie ulgi następować będzie w formie decyzji administracyjnej (władczego rozstrzygnięcia).</p>	
--	--	---	--

26.	Art. 1 pkt 6 lit. b (obecnie art. 1 pkt 8 lit. b)	Warszawskie Centrum Pomocy Rodzinie	<p>Wskazać też należy, że proponowane w nowelizacji brzmienie art. 64 pkt 5 ustawy wiąże ewentualne zwolnienie z wnoszenia opłaty z przebywaniem w wybranych formach pieczy zastępczej (rodzina zastępcza, placówka opiekuńczo-wychowawcza). Pominęto w nowelizacji inne formy pieczy zastępczej przewidziane w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej m.in. rodzinny dom dziecka. Pominęto inne formy ograniczenia władzy rodzicielskiej, powodujące wyjście dziecka spod opieki rodzica (umieszczenie w zakładzie opiekuńczo-leczniczym, w zakładzie pielęgnacyjno-opiekuńczym lub w zakładzie rehabilitacji leczniczej – art. 109 §2 pkt 5 ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy).</p> <p>Proponowane w nowelizacji brzmienie art. 64 pkt 5 ustawy o pomocy społecznej wskazuje, że można będzie można zwolnić od obowiązku wnoszenia opłaty osoby, które przebywały w pieczy zastępczej nawet przez bardzo krótki okres czasu np. 1 miesiąc.</p> <p>Proponowane brzmienie art. 64 pkt 6 ustawy wskazuje, że przedstawiony przez osobę zobowiązaną do wnoszenia opłaty wyrok oddalający powództwo alimentacyjne może być nieprawomocny. Warto podkreślić, że w art. 64a ustawy ustawodawca posłużył się sformułowaniem „prawomocne orzeczenie sądu” orzecznictwo sądów administracyjnych wskazujące na konstytutywny charakter decyzji ustalającej opłatę za pobyt w domu pomocy społecznej zasadnym jest rozważenie wprowadzenia nowelizacji ustawy i wskazanie, że opłatę wnosi się od dnia zamieszkania w domu pomocy społecznej.</p>	Uwaga częściowo uwzględniona- uzupełniono przepis o rodzinne domy dziecka
27.	Przepisy przejściowe-uwaga ogólna	Warszawskie Centrum Pomocy Rodzinie	Projekt ustawy nowelizująca nie zawiera przepisów przejściowych i dostosowujących. Wydane dotychczas decyzje na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy (wobec innych osób niż osoba która korzysta lub ma korzystać z pomocy w formie pobytu w domu pomocy społecznej) utracą moc. Również prowadzone w przedmiocie ustalenia opłaty postępowania staną się bezprzedmiotowe w części dotyczącej osób innych niż osoba, która ma otrzymać lub otrzymuje pomoc w formie pobytu w domu pomocy społecznej.	Uwaga uwzględniona
28.	Art. 1 pkt 4 (obecnie art. 1 pkt 5)	Warszawskie Centrum Pomocy Rodzinie – uwagi domów pomocy społecznej	W jaki sposób DPSy mają ograniczać wyjścia osób z zaświadczeniem psychiatry, nie narażając się na zarzut używania siły fizycznej (de facto przemocy) wobec tych osób. Z doświadczenia wiemy, że w większości takich sytuacji rozmowa lub przekonywanie osoby nie są metodami skutecznymi. Stosowanie przymusu bezpośredniego także nie wyczerpuje przesłanek z ustawy ozp. Może w przesłankach uozp należałoby tę kwestię uregulować? W proponowanym zapisie w uops będzie to przepis martwy, ponieważ stosowanie go będzie narażało pracowników na odpowiedzialność karną.	Uwaga nieuwzględniona Zasady stosowania przymusu bezpośredniego w domach pomocy społecznej reguluje ustawa z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego, przepisy proponowane w projekcie dot.

				ograniczania samodzielnego opuszczania dps nie naruszają zasad stosowania przymusu bezpośredniego.
29.	Art. 1 pkt 19 (obecnie art. 1 pkt 21)	Warszawskie Centrum Pomocy Rodzinie-uwagi domów pomocy społecznej	<p>Zapis jest niekorzystny dla podmiotów kontrolowanych. Nadzór i kontrola w zakresie zadań pomocy społecznych należy do zadań wojewody. I w związku z tym, wojewoda posiada środki finansowe na zabezpieczenie tego zadania, które są przeznaczone na wynagrodzenie pracowników prowadzących czynności kontrolne lub nadzorcze oraz wszelkie narzędzia niezbędne podczas tych czynności. Według zapisu, wojewoda (czyt. inspektorzy wojewódzcy) ma prawo do sporządzania niezbędnych do kontroli kopii, odpisów lub wyciągów z dokumentów oraz zestawień lub obliczeń. Dodanie opcji „a w razie potrzeby żądania sporządzenia (...)”, gdzie nie ma sprecyzowania okoliczności lub sytuacji „potrzeby”, automatycznie spowoduje przerzucenie przygotowywania niezbędnych do kontroli dokumentów (w szczególności zestawień lub obliczeń) na podmiot kontrolowany. Taka sytuacja będzie powodować finansowanie przez np. samorząd zadań, które są w wyłącznej kompetencji wojewody.</p> <p>Zrozumiałe jest, że podmiot kontrolowany ma obowiązek dostarczania niezbędnych do prowadzenia czynności kontrolnych dokumentów, jednak już ich opracowywanie (zestawienia, obliczenia, potwierdzanie za zgodność) jest wyłącznym obowiązkiem wojewody, który na ten cel otrzymuje zabezpieczenie finansowe.</p> <p>Ponadto taka praktyka jest niezgodna ze standardami przeprowadzania czynności kontrolnych, ponieważ ogranicza kontrolującym ustalanie stanu faktycznego oraz nie daje gwarancji rzetelnego prowadzenia postępowania kontrolnego lub nadzorczego (manipulacje danymi, zestawieniami). Natomiast kontrola sporządzonych kopii, zestawień lub obliczeń powoduje dublowanie tych samych czynności i może kwalifikować się jako marnotrawienie środków publicznych.</p>	Uwaga nieuwzględniona Jak wskazano w uzasadnieniu proponowane przepisy są analogiczne jak w art. 22 pkt 2-4 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. poz. 1092).
30.	Art. 1 pkt 5 (obecnie art. 1 pkt 6)	Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Katowicach	<p>Zmiana art. 59 ustawy o pomocy społecznej ograniczająca możliwość wydawania decyzji tylko do mieszkańca domu spowoduje, że znacznie zmniejszy się wpływy z tytułu zwrotu opłat za pobyt w domach pomocy społecznej.</p> <p>Z doświadczenia Ośrodka wynika, że niewielki jest procent członków rodziny określonych w art. 61 ust.1 pkt. 2 zawierających umowę przewidzianą w art. 103 ust 2 ustawy o pomocy społecznej, a deklarowane kwoty są niskie w stosunków do dochodów członków rodzin i kosztów pobytu w domu pomocy społecznej.</p> <p>Ponieważ ustawodawca w art. 61 ust. 1 wymienia w kolejności obowiązanych do wnoszenia opłaty za</p>	Uwaga nieuwzględniona Podstawą do obciążenia odpłatnością członków rodziny mieszkańca dps będzie, jak obecnie, umowa, a w przypadku jej braku, nowy tryb wprowadzany projektem ustawy w art. 61 ust. 2d- 2f,

		<p>pobyt w domu pomocy społecznej, a w ust 2 określa wysokość wnoszenia opłat, zatem w sytuacji kiedy deklarowane przez osoby zobowiązane kwoty opłaty są rażąco niskie w stosunku do ich realnych możliwości, w praktyce Ośrodek analizuje szczegółowo sytuację dochodową osób zobowiązanych, możliwość zwiększenia kwoty opłaty, a w przypadku odmowy renegotjacji umowy wydaje decyzję administracyjną ustalającą opłatę wyższą niż zadeklarowana w umowie z uwzględnieniem zapisu art. 61 ust. 2 pkt. 2 a i b, że kwota dochodu pozostająca po wniesieniu opłaty nie może być niższa niż 300% kryterium dochodowego odpowiednio dla osoby samotnie gospodarującej lub osoby w rodzinie.</p> <p>Art. 103 ust 2 ustawy o pomocy jasno wskazuje, że wysokość wnoszonej opłaty m pobyt członka rodziny w domu pomocy społecznej przez osoby określone w art. 61 ust.1 pkt. 2 ustalana jest w umowie zawartej z kierownikiem ośrodka pomocy społecznej, nie mniej w opinii tutejszego Ośrodka nasuwają się pytania w jaki sposób dochodzić zwrotu należności w przypadku nie podpisania umowy przez osoby zobowiązane, skoro Sąd Najwyższy wskazał, że nie można tu stosować art. 64 k.c.</p> <p>W art. 61 ust 3 ustawodawca wskazał, iż w przypadku niewywiązywania się osób, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 2 i 2a, z obowiązku opłaty za pobyt w domu pomocy społecznej, opłaty te zastępczo wnosi gmina, z której osoba została skierowana do domu pomocy społecznej. Gminie przysługuje prawo dochodzenia zwrotu poniesionych na ten cel wydatków, nie wskazując jednak sposoby dochodzenia zwrotu.</p> <p>Art. 104 w ust. 1 i 3 ustawy o pomocy społecznej wskazuje, iż należności z tytułu opłat określonych przepisami ustawy podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji a wysokość tych należności podlegający :h zwrotowi oraz terminy ich zwrotu ustala się w drodze decyzji administracyjnej.</p> <p>Do tej pory tutejszy Ośrodek, w przypadku braku zgody osób zobowiązanych na podpisanie umowy ustalającej wysokość wnoszonej przez nich opłaty za pobyt człon ca rodziny w domu pomocy społecznej, w oparciu w oparciu o art. 59 i 61 ustawy o pomocy społecznej wydawał decyzję administracyjną ustalającą opłatę a w sytuacji nieuiszczenia przez osoby zobowiązane należnej opłaty (wynikającej z umowy lub decyzji), Ośrodek prowadził postępowanie o zwrot należności zgodnie z przepisami ustawy o pomocy społecznej (art. 104).</p> <p>Proponowane zmiany w art. 59 ustawy o pomocy społecznej konkretyzują podmiot decyzji ustalającej opłatę za pobyt w domu pomocy społecznej wskazując wyłącznie na mieszkańca, wykluczając przy tym wydanie decyzji ustalających opłatę za pobyt członka rodziny osobom zobowiązanych.</p> <p>Tym samym, zdaniem tutejszego Ośrodka, proponowane zmiany w ustawie o pomocy społecznej, w stosunku do osób o których mowa w art. 61 ust. 2 pkt 2 i 2a uniemożliwią dochodzenie zwrotu w postępowaniu egzekucyjnym w administracji, co też skutkować będzie generowaniem kosztów po stronie gminy, która skierowała osobę do domu pomocy społecznej.</p>	<p>wydanie decyzji dotyczącej odpłatności mieszkańca za pobyt w dps nie jest bezpośrednią podstawą odpłatności dla członków rodziny.</p>
--	--	---	--

			Wprowadzenie zmian do art. 59 ustawy o pomocy społecznej, w ocenie ośrodka, wymagałoby wprowadzenia zapisów do ustawy, wskazujących sposób dochodzenia zwrotu wydatków w przypadku odmowy podpisania przez członków rodziny umowy z art. 103 ust 2 ustawy o pomocy społecznej.	
31.	Uwaga ogólna	Uwaga obywatela	Chciałabym zgłosić ważny punkt dotyczący ustawy. Mianowicie, ośrodki powinny móc być zakładane i prowadzone tylko przez osoby niekarane. Uwzględniając przy tym historię ośrodka, aby osoba karana np. za oszustwa, nie mogła fikcyjnie przepisać prowadzenia ośrodka, sama czerpiąc z tego dalej zyski.	Uwaga nieuwzględniona Obowiązujące przepisy ustawy o pracownikach samorządowych wskazują, że kierownikiem samorządowej jednostki organizacyjnej może być osoba, która nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe. W przypadku placówek opieki całodobowej – wymóg niekaralności dotyczy kierownika placówki.
32.	Art. 1 pkt 5 (obecnie art. 1 pkt 6)	Uwaga obywatela	Zasadnicza zmiana polega więc na tym, że opłata innych osób zobowiązanych nie będzie ustalana w decyzji w trybie art. 59, lecz w inny sposób. Zmiana ta będzie niekorzystna dla osób zobowiązanych, doprowadzi do sytuacji, w której decyzje o odpłatności będą wydawane <u>wstecznie</u> w trybie art. 104 u.p.s., co uniemożliwi osobom zobowiązanym racjonalne planowanie swojego życia (nie będą bowiem wiedziały, jakie jest ich potencjalne obciążenie – co więcej, w ogóle mogą nie mieć świadomości istnienia takiego obciążenia), a także na gromadzenie materiałów dowodowych mających na celu zmniejszenie (zgodne z prawem) swoich zobowiązań. Jest to więc – wbrew intencjom twórców – zmiana, która może doprowadzić do radykalnego pogorszenia sytuacji obywatela i zmniejszenia jego szans w sporze z organem administracji publicznej. Należy przy tym pamiętać, że często będzie to dotyczyć ludzi nieporadnych życiowo, którzy nie są w stanie przewidzieć takiego scenariusza. <ul style="list-style-type: none"> • Zmiana w art. 59 doprowadzi do sytuacji, w której decyzje o płaćności osób zobowiązanych za dps będą wydawane wstecznie, w trybie art. 104 u.p.s. Organy będą powoływały się na rysującą się 	Uwaga częściowo uwzględniona. Podstawą do obciążenia odpłatnością członków rodziny mieszkańca dps będzie, jak obecnie, umowa, a w przypadku jej braku, nowy tryb wprowadzany projektem ustawy w art. 61 ust. 2d- 2f, wydanie decyzji dotyczącej odpłatności mieszkańca za pobyt w dps nie jest bezpośrednią podstawą odpłatności dla członków rodziny.

			<p>linię orzecniczą, zgodnie z którą obowiązek opłat za dps wynika wprost z ustawy, a nie z umowy w trybie art. 103, ani też z decyzji w trybie art. 59. Jak się wydaje, będzie to całkowicie sprzeczne ze stanowiskiem Ministerstwa, które wielokrotnie powoływało się na możliwość zawarcia kompromisu poprzez zawarcie umowy w trybie art. 103. (Niestety, orzecznictwo idzie w innym kierunku, upatrując źródła obowiązku w decyzji w trybie art. 59 – a więc niejako wbrew intencjom twórców art. 103, który zapewne miał być narzędziem dochodzenia do porozumienia). Co więcej, organy nawet nie będą mogły wydać decyzji w trybie art. 59 (skoro ma zostać zmodyfikowany), i będą wydawały ją wyłącznie wstecznie w trybie art. 104.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Osoba zobowiązana nie będzie miała możliwości stwierdzenia, jakie są jej potencjalne zobowiązania – to bowiem wynika z nieznanych jej czynników, jak dynamicznie zmieniająca się sytuacja materialna, rodzinna, zdrowotna pozostałych osób potencjalnie zobowiązanych – których nawet nie musi znać, ani utrzymywać kontaktu. • Oznacza to, że osoba zobowiązana dopiero po kilku latach dowie się, że np. powinna była przez ostatnie 5 lat płacić kwotę 200 zł miesięcznie – albo 2000 zł miesięcznie (lub więcej). • Co więcej, nawet zawarcie umowy w trybie art. 103 u.p.s., która – pozornie – wydaje się precyzować zobowiązanie (i tym samym ograniczać jego wysokość), bynajmniej nie zwalnia owej osoby od późniejszej dopłaty. W orzecznictwie wyraźne jest stanowisko, iż umowa stanowi jedynie dodatkowe zabezpieczenie dla organu – i pojawia się teza, że ten ma prawo domagać się zwrotu poniesionych kosztów, jeśli są wyższe niż w nawet podpisanej umowie, w trybie art. 104 u.p.s. • Ostatecznie więc, nawet osoba wykazująca maksimum dobrej woli i podpisująca umowę z organem administracji na określoną kwotę, nie będzie miała pewności, iż będzie to dla niej stanowić granicę bezpieczeństwa – tj. braku dalszych roszczeń. • Zmiana w art. 59 u.p.s. niejako zwolni organ z konieczności przeprowadzenia niezbędnych badań w sposób szybki i terminowy. Organ nie będzie zmuszony do szybkiego ustalenia sytuacji rodzinnej i finansowej osób zobowiązanych – wiedząc, że nawet po kilku latach, będzie mógł wstecznie ustalić wymiar opłat (co więcej – według swego uznania, u.p.s. nie precyzuje bowiem, w jakiej proporcji będzie nakładane zobowiązanie). • Osoby zobowiązane, zaskoczone po kilku latach taką decyzją, nie będą mogły udokumentować swojej trudnej sytuacji życiowej np. 4 lata temu – nie wiedząc o tym, iż grozi im w przyszłości roszczenie, nie będą gromadzić dokumentacji dotyczącej np. kosztów leczenia, dodatkowych 	
--	--	--	--	--

			<p>wydatków etc. W praktyce życiowej bardzo rzadko się zdarza, aby ktoś – tak po prostu, na wszelki wypadek – gromadził rachunki dotyczące codziennych aktywności (wizyta u lekarza, korepetycje dla dziecka, rehabilitacja – przecież coraz częstsza, wydatki na leki, zdarzenia losowe – czy zwykłe wydatki, np. remont wynikający ze zdarzeń losowych etc). Wiedząc jednak, że ciąży na nim zobowiązanie w określonej wysokości, i że może ubiegać się o choćby częściowe zwolnienie z opłat właśnie ze względu na swoją aktualnie trudną sytuację, będzie gromadzić niezbędną dokumentację. Nie będzie jej oczywiście w stanie zgromadzić wstecznie, po kilku latach.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Co więcej, osoba zobowiązana może np. na bieżąco zbierać materiały dotyczące sytuacji innych osób zobowiązanych (które np. wprowadziły organ w błąd) – tak, aby możliwe było ustalenie zobowiązania we właściwej, sprawiedliwej wysokości. Nie będzie to już możliwe w sytuacji wydania decyzji z mocą wsteczną, kiedy to ślady i dowody ulegną rozproszeniu i nie będzie już możliwe ich odtworzenie. • W literaturze częsty jest pogląd, że wynikające z art. 59 ust. 1 ustalenie opłaty w decyzji administracyjnej obejmuje obowiązek organu nie tylko określenia ogólnej kwoty opłaty miesięcznej, ale także osoby lub osób zobowiązanych do jej uiszczenia (zob. A. Prekurat, Ustawa o pomocy społecznej z komentarzem, Praca Socjalna 2004, nr 4 – cytowane także przez np. W. Maciejko i P. Zaborniak, Ustawa o pomocy społecznej. Komentarz, Warszawa 2008, s. 299). Pogląd ten często przywoływany jest w orzeczeniach. Z tym poglądem należy się w pełni zgodzić. Z jednej strony bowiem nakłada to na organ obowiązek wszechstronnego wyjaśnienia wszelkich okoliczności i wydania decyzji, precyzując jednocześnie termin owej decyzji – dzięki której osoba zobowiązana pozna wysokość swojego zobowiązania. Orzecznictwo podkreśla znaczenie tego faktu – w szczególności np. dla kwestii ubiegania się o zwolnienie z opłat (osoba musi bowiem znać tę wysokość, aby mogła zdecydować, czy sprosta temu wymaganiu, czy też będzie ubiegać się o zwolnienie). Jednak w wypadku orzeczeń z mocą wsteczną, osoba zobowiązana będzie musiała zgromadzić dowody „w przeszłości” – co często będzie niemożliwe. • Zmiana w art. 59 sprawi, że nie będzie już nawet możliwa obrona przed decyzjami wydawanymi z mocą wsteczną, w którym strona będzie powoływać się na brak uprzedniej decyzji w trybie art. 59 – bowiem takowych nie będzie. • Konieczne jest doprecyzowanie u.p.s. w kilku miejscach, aby uczynić zadość intencjom twórców zmiany (które to zmiany mają zwiększać podmiotowość obywatela i zapewniać mu pełniejsze 	
--	--	--	---	--

			<p>prawo w sporze z organem administracji).</p> <p>W praktyce zmiana doprowadzi do takich sytuacji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Organ gminy zwraca się do osoby N z propozycją umowy na kwotę np. 2500 zł miesięcznie. 2. Osoba N kompromisowo deklaruje gotowość opłaty 1000 zł. 3. Umowa zostaje podpisana na kwotę 1000 zł. 4. Po 5 latach, organ domaga się – w trybie art. 104 – zwrotu kosztów za 5 lat: 60 miesięcy x 2500 = 150.000. Od tego odliczana jest już poniesiona opłata (60x1000 = 60.000). Żąda się więc 90.000 5. Osoba N twierdzi, że przecież podpisała umowę. 6. Organ wyjaśnia, że umowa ma charakter jedynie dodatkowego zabezpieczenia dla organu – i bynajmniej nie określa wysokości zobowiązania. <p>Może też być tak, że osoba N odmówi podpisania umowy, czekając na proces sądowy, w wyniku którego organ przymusi ją do podpisania umowy (licząc na to, że sąd będzie bardziej litościwy). Oczywiście nic takiego nie następuje. Osoba N po 5 latach otrzymuje wezwanie do zapłaty 150.000 zł. Należy dodać, że osoba taka nie ma możliwości – nawet znając owe przepisy i spodziewając się przyszłej decyzji w trybie art. 104. – stwierdzenia, jak wysokie będzie roszczenie, bo zależy to od nieznanych jej czynników (takich jak sytuacja osób trzecich)! Zawarcie kompromisu z organem administracji bynajmniej jej nie uchroni! Nie wie zatem, czy roszczenie będzie opiewać np. na 10.000 czy na 120.000 zł.</p> <p>(...)</p>	
33.	Art. 1 pkt 6 (obecnie art. 1 pkt 8 i 9)	Uwaga obywatela	<p>wnoszę o dokonanie zmian w art. 64, 64a, 64b bądź też dopisanie stosownego artykułu 64c, bądź też dokonanie zmiany w art. 104 - w zależności od tego, co będzie najwłaściwsze z punktu widzenia techniki legislacyjnej. Od razu chcę podkreślić, że proponowana zmiana nie wpłynie w żaden sposób na liczbę osób zwolnionych z opłat za pobyt w dps. Chodzi jedynie o doprecyzowanie pewnej kwestii, która - jak się wydaje - ulega interpretacyjnemu rozchwianiu (...)</p> <p>Art. 64, 64a, 64b regulują kwestię zwolnienia z opłat za pobyt w domu pomocy społecznej. Art. 104 ust. 4 mówi o odstąpieniu od zwrotu opłat. Z punktu widzenia zdrowego rozsądku i elementarnych zasad sprawiedliwości nie ulega wątpliwości, iż jeśli wobec kogoś zachodzą przesłanki zwolnienia z opłat (na mocy art. 64, 64a, 64b), to powinny one również obowiązywać w wypadku dochodzenia od</p>	Uwaga częściowo uwzględniona Projekt doprecyzowuje przepisy dotyczące nakładania odpłatności za pobyt mieszkańca w domu pomocy społecznej (nowe brzmienie art. 59 ust. 1, 5 i 6 ustawy o pomocy społecznej) oraz członków jego rodziny (art. 61

			<p>tej osoby zwrotu kosztów pobytu w dps poniesionych przez gminy.</p> <p>Niestety, z powodu niejasności w przepisach, rozbieżności interpretacyjnych w orzecznictwie, różnych obyczajów organów administracji może dojść do sytuacji, w której będzie inaczej: osoba, której obiektywnie przysługuje zwolnienie z opłat na mocy art. 64 lub 64a lub 64b, nie zostanie uwolniona od konieczności zwrotu kosztów poniesionych przez gminę (dochodzonych w trybie art. 104). Co więcej, nie będzie tu żadnej winy czy zaniedbania z jej strony.</p> <p>Chcę podkreślić, że zmiany nie będą wiązały się z poszerzeniem katalogu zwolnień, nie będą więc miały negatywnych skutków dla budżetów gminnych. Chodzi jedynie o uporządkowanie przepisów w tym zakresie, jest to - w pewnym sensie - zmiana czysto stylistyczna. Będzie to słuszna reakcja na rozchwianie interpretacyjne w orzecznictwie (i w praktyce administracyjnej). Prawodawca winien na takie sytuacje reagować. Teraz nadarza się znakomita okazja, aby - przy okazji toczących się prac dotyczących zmian w u.p.s. - uporządkować te kwestie.</p>	ust. 2d- 2f ustawy o pomocy społecznej i art. 4 ustawy zmieniającej.
34.	Art. 1 pkt 6 (obecnie art. 1 pkt 8 i 9)	OPZZ	<p>W ocenie FZZPOZ i PS i OPZZ zmiany art. 64 i 64a są pozorne zaproponowane w projekcie ustawy, nie zmierzają do poprawy sytuacji osób, których one mają dotyczyć (osoby w dzieciństwie porzucone, maltretowane, niealimentowane itp), dlatego opiniujemy je negatywnie.</p> <p>Federacja i OPZZ proponują zmiany dalej idące, polegające na dodaniu do otwartego katalogu w art. 64 warunków: „5) osoba przebywająca dps poprzez niegodziwe zachowanie (w szczególności: przemoc, porzucenie dziecka, brak alimentacji) doprowadziła do ustania więzi rodzinnych między sobą a osobą zobowiązaną 6) nie został orzeczony sądowo nakaz płacenia alimentów przez osobę zobowiązaną na rzecz pensjonariusza domu społecznej.</p> <p>Proponujemy następujący wariant:</p> <p>„Art. 64a. Osobę wnoszącą opłatę lub zobowiązaną do wnoszenia opłaty za pobyt w domu pomocy społecznej na mocy art. 61 ust 2 zwalnia się całkowicie z tej opłaty gdy zostaje spełniony przynajmniej jeden z następujących warunków;</p> <p>- istnieje prawomocne orzeczenie sądu o pozbawieniu rodzica władzy rodzicielskiej nad tą osobą, a osoba ta oświadczy, że władza rodzicielska nie została przywrócona,</p> <p>istnieje prawomocne orzeczenie sądu o ograniczeniu rodzica władzy rodzicielskiej nad tą osobą ze względu na dopuszczanie się przemocy wobec tej osoby, a osoba ta oświadczy, że władza rodzicielska nie została przywrócona, miało miejsce uporczywe uchylanie się od świadczenia obowiązku alimentacyjnego,</p> <p>osoba zobowiązana do wnoszenia opłaty przebywała na podstawie orzeczenia sądu w rodzinie zastępczej lub placówce opiekuńczo-wychowawczej, a osobie kierowanej do domu pomocy społecznej</p>	Uwaga uwzględniona częściowo Poszerzono art. 64a o wskazanie obligatoryjnego zwolnienia z odpłatności za dps osób, których bliscy zostali skazani wyrokiem sądu za stosowanie wobec nich przemocy

			<p><i>lub mieszkańcowi domu będącemu rodzicem tej osoby ograniczono władzę rodzicielską nad dzieckiem,</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>osoba zobowiązana do wnoszeniu opłaty przedstawi wyrok sądu oddalający powództwo o alimenty na rzecz osoby kierowanej do domu pomocy społecznej lub mieszkańca domu, lub też wyrok sądowy stwierdzający niezachodzenie takiego obowiązku,</i> - <i>osoba przebywająca w dps została skazana wyrokiem sądowym za czyny popełnione wobec osoby zobowiązanej.</i> <p><i>Zwolnienie to rozciąga się na zstępnych osoby zwolnionej z opłaty za pobyt w domu pomocy społecznej."</i></p>	
35.	Art. 1 pkt 6 (obecnie art. 1 pkt 8)	Uwaga obywatela	<p>„6) w art. 64:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „ Osoby wnoszące opłatę lub zobowiązane do wnoszenia opłat za pobyt w domu pomocy społecznej można zwolnić, na ich wniosek, po przeprowadzeniu rodzinnego wywiadu środowiskowego, częściowo lub całkowicie z tej opłaty, w szczególności jeżeli: ” b) dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu: „5) osoba zobowiązana do wnoszenia opłaty lub jej rodzic przebywała na podstawie orzeczenia sądu w rodzinie zastępczej lub placówce opiekuńczo-wychowawczej, a osobie kierowanej do domu pomocy społecznej lub mieszkańcowi domu będącemu odpowiednio rodzicem lub dziadkiem tej osoby ograniczono władzę rodzicielską nad dzieckiem; 6) osoba zobowiązana do wnoszenia opłaty przedstawi wyrok sądu oddalający powództwo o alimenty na rzecz osoby kierowanej do domu pomocy społecznej lub mieszkańca domu. 7) w art. 64a dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Zwolnienie to rozciąga się na zstępnych osoby zwolnionej z opłaty za pobyt w domu pomocy społecznej. ” <ol style="list-style-type: none"> 1. Brakuje rozciągnięcia zwolnienia z art. 64 na dalszych zstępnych. W pkt. 5 dotyczy tylko dziecka lub wnuka (zwracałem na to uwagę w głównym tekście, tu powtarzam dla porządku; 2. W pkt. 6 może rodzić się niejasność: czy jeśli ktoś jest w dps, jego dziecko zostało zwolnione z alimentacji - to zwolnienie rozciąga się też na wnuka (prawnuka etc.). Wydaje się, że to jest jedyne logiczne rozumienie (skoro bowiem rodzic był wyrodney, i dziecko jest zwolnione na tej podstawie - to tym bardziej wnuk!). Jednak z zapisu to nie wynika. Sądzę, że to jest po prostu „literówka” - ale niestety sądy administracyjne mogą literalnie tak to interpretować. 	Uwaga uwzględniona
36.	Art. 1 pkt 6 (obecnie art. 1 pkt 8)	Uwaga obywatela	<p>Proponuję dodać do art. 64 u.p.s. następujące punkty:</p> <p>5) <i>osoba kierowana do domu pomocy społecznej lub mieszkająca w domu będący rodzicem została skazana wyrokiem sądowym za czyny popełnione wobec osoby zobowiązanej.</i></p>	Uwaga uwzględniona częściowo Poszerzono art. 64a o

	ie art. 1 pkt 8 i 9)		<p>6) <i>Miało miejsce uporczywe uchylanie się osoby kierowanej do domu pomocy społecznej lub mieszkańca domu od świadczenia obowiązku alimentacyjnego na rzecz osoby zobowiązanej.</i></p> <p>7) <i>Osoba kierowana do domu pomocy społecznej lub mieszkańiec domu przez swoje zachowanie niegodne wobec osoby zobowiązanej doprowadziła do zniszczenia więzi rodzinnych.</i></p> <p>Proponuje też dodać punkty do art. 64a, aby przyjął on postać:</p> <p>Art 64a. <i>Osobę wnoszącą opłatę lub zobowiązaną do wnoszenia opłaty za pobyt w domu pomocy społecznej na mocy art. 61 ust 2 zwalnia się całkowicie z tej opłaty gdy zostaje spełniony przynajmniej jeden z następujących warunków:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) <i>istnieje prawomocne orzeczenie sądu o pozbawieniu rodzica władzy rodzicielskiej nad tą osobą, a osoba ta oświadczy, że władza rodzicielska nie została przywrócona.</i> 2) <i>osoba zobowiązana do wnoszenia opłaty przedstawi wyrok sądu oddalający powództwo o alimenty na rzecz osoby kierowanej do domu pomocy społecznej lub mieszkańca domu, lub też wyrok sądowy stwierdzający niezachodzenie takiego obowiązku.</i> 3) <i>osoba zobowiązana do wnoszenia opłaty przebywała na podstawie orzeczenia sądu w rodzinie zastępczej lub placówce opiekuńczo-wychowawczej, a osobie kierowanej do domu pomocy społecznej lub mieszkańcowi domu będącemu rodzicem tej osoby ograniczono władzę rodzicielską nad dzieckiem;</i> 4) <i>istnieje prawomocne orzeczenie sądu o ograniczeniu rodzica władzy rodzicielskiej nad tą osobą ze względu na dopuszczanie się przemocy wobec tej osoby, a osoba ta oświadczy, że władza rodzicielska nie została przywrócona.</i> <p>Zwolnienie to rozciąga się na zstępnych osoby zwolnionej z opłaty za pobyt w domu pomocy społecznej.</p>	wskazanie obligatoryjnego zwolnienia z odpłatności za dps osób, których bliscy zostali skazani wyrokiem sądu za stosowanie wobec nich przemocy
37.	Art. 1 pkt 3 (obecnie art. 1 pkt 4)	Warmińsko-Mazurski Urząd Wojewódzki	Taki zapis nie świadczy, że RDP ma być prowadzony w gminie i dla mieszkańców danej gminy. Ustawa o samorządzie gminnym daje możliwość zawierania porozumień między gminami i z praktyki kontrolerskiej wynika, że gminy zawierają porozumienia na prowadzenie rodzinnego domu samopomocy. W takim przypadku mieszkańiec gminy kierowany jest zgodnie z decyzją do innej gminy z którą Wójt zawarł porozumienie.	Uwaga nieuwzględniona Przepis nie określa, która gmina kieruje do rodzinnego domu pomocy lecz która gmina zawiera umowę z RDP, gminy mogą zawierać między sobą porozumienia administracyjne dot. kierowania ich mieszkańców do RDP na terenie innej gminy
38.	Art. 1 pkt 4	Małopolski Urząd	Uregulowanie zasad ograniczania opuszczenia domów pomocy społecznej jest w pełni słuszne. Należy zwrócić jednak uwagę, iż powyższy przepis dotyczy wszystkich typów domów, nie tylko domów	Uwaga częściowo uwzględniona

	(obecnie art. 1 pkt 5)	Wojewódzki	<p>przeznaczonych dla osób z zaburzeniami psychicznymi. Tak więc przykładowo mieszkaniec domu dla osób w podeszłym wieku może zostać pozbawiony wolności na okres 6 miesięcy na podstawie zaświadczenia lekarza psychiatry. Ustawa nie określa ponadto, w jakiej sytuacji i na podstawie jakich okoliczności psychiatra mógłby wydawać takie zaświadczenie. Podobnie osoba, która zamieszkała w placówce całodobowej opieki na podstawie zawartej przez siebie albo rodzinę umowy może zostać uwięziona na 6 miesięcy na podstawie zaświadczenia. Rozwiązanie takie wydaje się zbyt radykalne. Ponadto zasady ograniczania opuszczania domu uregulowane są w art. 40 ust. 3 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. z 2017 r. poz. 882 z późn. zm.), który stanowi: „W przypadku wystąpienia u osoby, o której mowa w art. 38, przebywającej w domu pomocy społecznej, zachowań zagrażających jej życiu lub zdrowiu, lub życiu lub zdrowiu innych osób, można wobec niej stosować przymus bezpośredni również w celu zapobieżenia opuszczeniu domu pomocy społecznej.”.</p> <p>Podział zasad opuszczania domów pomiędzy dwie ustawy prowadzić będzie do trudności interpretacyjnych. Dlatego celowe wydaje się przeniesienie proponowanych zapisów art. 55 ust. 2b i art. 68 ust. 2a ustawy o pomocy społecznej do ustawy o ochronie zdrowia psychicznego.</p> <p>Do art. 40 tej ustawy wskazanym jest dodać ust. 4 o treści:</p> <p><i>„4. Zastosowanie przymusu bezpośredniego, o którym mowa w ust. 3, może nastąpić wyłącznie na podstawie zaświadczenia lekarza psychiatry, wydanego na czas określony, nie dłuższy niż 6 miesięcy, potwierdzającego zaistnienie okoliczności, o których mowa w ust. 3 i wskazującego na potrzebę ograniczenia możliwości samodzielnego opuszczania terenu domu pomocy społecznej przez mieszkańca domu.”</i></p>	<p>Doprecyzowano przepis i uzasadnienie</p> <p>Dotychczasowe regulacje są niewystarczające, zmiana wynika z postulatów Rzecznika Praw Obywatelskich</p>
39.	Art. 1 pkt 5 (obecnie art. 1 pkt 6)	Wielkopolski Urząd Wojewódzki	-Zastrzeżenia budzi art. 59 a) ust.1, w którym proponuje się zapis „1. Decyzję o skierowaniu do domu pomocy społecznej i decyzję ustalającą opłatę mieszkańca za jego pobyt w domu pomocy społecznej wydaje organ gminy właściwej dla tej osoby w dniu jej kierowania do domu pomocy społecznej” – podkreślić należy, że ww. przepis nie wskazuje wprost, by za pobyt danej osoby płaciła gmina, w której dotąd dana osoba przebywała z zamiarem stałego pobytu (corpus i animus), a nie zaś gmina aktualnego miejsca pobytu;	Uwaga nieuwzględniona Właściwość do kierowania do domu pomocy społecznej wynika z art. 101 ustawy o pomocy społecznej.
40.	Art. 1 pkt 9 lit. a (obecnie art. 1 pkt 11 lit.)	Opolski Urząd Wojewódzki	W związku z planowanym dodaniem do art. 67 ust. 2 punktu o powyższym brzmieniu, w celu ułatwienia weryfikacji uprawnienia podmiotu wnoszącego o zezwolenie wojewody na prowadzenie działalności w zakresie prowadzenia placówki zapewniającej całodobową opiekę proponuje się zobowiązanie podmiotu występującego o zezwolenie o przedłożenie oświadczenia, iż nie został prawomocnie ukarany za czyny, o których mowa w art. 130 ust. 4-6, w okresie 5 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie placówki, poprzez dodanie	Uwaga częściowo uwzględniona Wprowadzono oświadczenie podmiotu występującego o zezwolenie.

	a)		<p>odpowiednich zapisów do art. 67 u.p.s. Zasadnym jest także wprowadzenie zapisów pozwalających zawieszenie postępowania o wydanie zezwolenia wojewody, jeżeli już wcześniej zostało wszczęte postępowanie za czyny, o których mowa w art. 130 ust. 4 - 6, do czasu rozstrzygnięcia sprawy</p> <p>Proponowane brzmienie art. 67 ust.</p> <p>2 pkt 3 lit. g</p> <p><i>g) oświadczenie że nie został ukarany za czyny, o których mowa w art. 130 ust. 4-6, w okresie 5 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie placówki</i></p> <p>ust. 2 pkt 4a</p> <p><i>4a) oświadczenie o którym mowa w art. 67 ust. 2 pkt lit. g składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.</i></p> <p>ust. 3d</p> <p><i>postępowanie o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 67 ust. 1 zawieszają się do czasu rozstrzygnięcia wcześniej wszczętego postępowania o którym mowa w art. 130 ust. 4-6</i></p>	
41.	Art. 1 pkt 11 lit b (obecnie art. 1 pkt 13 lit. b)	Warmińsko-Mazurski Urząd Wojewódzki	<p>Utrzymanie wskaźnika zatrudniania pracowników, w wymiarze 1/3 pełnego wymiaru czasu pracy na 1 jedną osobę przebywającą w placówce, <u>nie mniej niż 6 osób zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy</u>, jest trudne w placówkach małych np. posiadających zezwolenie wojewody na przyjęcie 8 mieszkańców.</p>	<p>Uwaga uwzględniona Zmieniono wymóg na 4,5 etatu przeliczeniowego</p>
42.	Art. 1 pkt 11 lit. b (obecnie art. 1 pkt 13 lit.	Łódzki Urząd Wojewódzki	<p>Wątpliwości budzi zapis dotyczący minimalnego zatrudnienia w placówkach całodobowej opieki wprowadzający standard zatrudnienia „nie mniej niż 6 osób zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy” w odniesieniu do placówek liczących m.in. 4,5 mieszkańców.</p> <p>Ponadto wątpliwości budzi wliczanie do zatrudnienia właściciela placówki w wymiarze ½ etatu pełnego wymiaru czasu pracy, ale wyłącznie w przypadku zamieszkiwania ww. na terenie placówki. Właściciel placówki, który świadczy usługi na rzecz mieszkańców powinien być wliczany do zatrudnienia, niezależnie od tego, czy mieszka na terenie placówki czy też nie.</p>	<p>Uwaga uwzględniona Zmieniono wymóg na 4,5 etatu przeliczeniowego Osoba prowadząca placówkę będzie zaliczana niezależnie od faktu zamieszkiwania na terenie placówki</p>

43.	b) Art. 1 pkt 11 lit. b (obecnie art. 1 pkt 13 lit. b)	Opolski Urząd Wojewódzki	<p>Przywołany przepis obliguje podmiot prowadzący placówkę zapewniającą całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku do zatrudniania osób, posiadających odpowiednie kwalifikacje. Wobec powyższego, należałoby rozszerzyć uprawnienia kontrolne wojewody określone w art. 22 pkt 10 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej. Obecnie wojewoda sprawuje kontrolę nad placówkami, o których mowa w art. 67 - 69 u.p.s. jedynie w zakresie standardów usług socjalno-bytowych i przestrzegania praw umieszczonych w nich osób. W art. 22 pkt 10 średnik należałoby zastąpić przecinkiem i dodać wyrazy: „a także nad zgodnością zatrudnienia pracowników z wymaganymi kwalifikacjami”.</p> <p>Ponadto art. 1 pkt 11 lit. b stanowi, że podmiot prowadzący placówkę zapewniającą całodobową jest obowiązany zatrudnić m. in. cyt.: „osoby posiadające udokumentowane, co najmniej 2 - letnie doświadczenie zawodowe polegające na świadczeniu usług opiekuńczych osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku oraz ukończone szkolenie z zakresu udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej”. Tak, więc przepis ten wymaga od osób podejmujących zatrudnienie na ww. stanowisku w placówce całodobowej opieki posiadania wyższych kwalifikacji, niż od osoby podejmującej pracę w jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej, gdzie stanowisko młodszego opiekuna może objąć osoba z średnim wykształceniem (o profilu ogólnym lub zawodowym umożliwiające wykonywanie zadań na stanowisku) bez doświadczenia zawodowego. Wobec powyższego, należałoby ujednoclić kwalifikacje, jakimi powinna się legitymować osoba ubiegająca się o stanowisko opiekuna w domu pomocy społecznej, czy też placówce zapewniającej całodobową opiekę.</p> <p>Mając na uwadze fakt, że planuje się wprowadzić przepisy dotyczące kwalifikacji pracowników w placówkach całodobowej opieki, to analogicznie powinno się uregulować tą kwestię także odnośnie osób zatrudnianych w domach pomocy społecznej prowadzonych przez podmioty niepubliczne, o których mowa w art. 57 ust. 1 pkt 2-4 u.p.s. (działających na zlecenie, jaki i bez zlecenia, w celu równego traktowania podmiotów świadczących usługi na rzecz osób wymagających całodobowej opieki.</p> <p>Uwzględniając powyższe w art. 22 pkt 9 i 9a średnik należałoby zastąpić przecinkiem i dodać wyrazy: „a także nad zgodnością zatrudnienia pracowników z wymaganymi kwalifikacjami”.</p> <p>Proponowane brzmienie art. 22 pkt 9 i 9a u.p.s.</p> <p>9) kontrola jakości usług, o których mowa w pkt 8, wykonywanych przez podmioty niepubliczne na podstawie umowy z organami administracji rządowej i samorządowej, <i>a także nad zgodnością</i></p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Poszerzono uprawnienie kontrolne wojewody, uwzględniono możliwość wliczania lekarzy do wskaźnika zatrudnienia</p> <p>Zmieniono zapis dot. wliczania do wskaźnika zatrudnienia osoby prowadzącej placówkę.</p> <p>Do rozważenia – wprowadzenie wymogu kwalifikacji dla niepublicznych domów pomocy społecznej</p>
-----	---	--------------------------	---	---

			<p><i>zatrudnienia pracowników z wymaganymi kwalifikacjami;</i></p> <p>9a) kontrola jakości usług, o których mowa w pkt 8, wykonywanych przez domy pomocy społecznej prowadzone nie na zlecenie organu jednostki samorządu terytorialnego przez podmioty niepubliczne, o których mowa w art. 57 ust. 1 pkt 2-4, <i>a także nad zgodnością zatrudnienia pracowników z wymaganymi kwalifikacjami;</i></p> <p>Przywołany wyżej przepis, zbyt ogólnie reguluje kwestię wskaźnika zatrudnienia w placówkach zapewniających całodobową opiekę - o których mowa w art. 67 - 69 u.p.s., ponieważ:</p> <ul style="list-style-type: none"> - obecnie funkcjonujące przepisy nie regulują dolnej granicy liczebności miejsc w placówkach, tym samym ustalenie minimalnego zatrudnienia na poziomie 6 osób w pełnym wymiarze czasu pracy nie znajduje uzasadnienia, szczególnie w przypadku placówek liczących np. do 10 miejsc; - zachodzi wątpliwość, w jaki sposób wliczać do wskaźnika zatrudnienia osoby współpracujące, o których mowa w art. 8 ust. 11 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778), które świadczą pracę nieodpłatnie; - zachodzi wątpliwość czy do wskaźnika zatrudnienia można zaliczać osoby niezależnie od formy zatrudnienia (np. umowa o pracę, zlecenie, dzieło); - nie została uregulowana kwestia wliczania do wskaźnika zatrudnienia wolontariuszy, stażystów oraz praktykantów, jak to ma miejsce w przypadku domów pomocy społecznej; - w placówkach prowadzonych przez zgromadzenia zakonne w ramach działalności statutowej, nie zawsze obowiązuje zasada zatrudniania, tj. w przypadkach, gdy opiekę nad osobami umieszczonymi w placówce sprawują osoby zakonne. <p>Ponadto omawiany przepis budzi wątpliwości, czy osoba prowadząca placówkę, posiadająca wyższe kwalifikacje niż wyszczególnione powyżej (np. lekarz) może być wliczona do wskaźnika zatrudnienia.</p> <p>Niezrozumiałe jest także, dlaczego osoba prowadząca placówkę zamieszkująca na jej terenie może być zaliczana w wymiarze % pełnego wymiaru czasu pracy. Zachodzi pytanie, czy jeżeli nie zamieszkiwałaby na terenie placówki, to czy wtedy mogłaby być wliczona do wskaźnika w pełnym wymiarze czasu pracy?</p>	
--	--	--	--	--

44.	Art. 1 pkt 13 (obecnie art. 1 pkt 15)	Opolski Urząd Wojewódzki	<p>Uwzględniając przedstawione propozycje (do art. 67) należy także rozszerzyć zakres normowania art. 69 ust. 1:</p> <p>Proponowane brzmienie art. 69 ust. 1</p> <p>W przypadku prowadzenia przez podmioty, o których mowa w art. 57 ust. 1 pkt 2, w ramach działalności statutowej, placówek zapewniających całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku, stosuje się art. 67 ust. 1-3d, art. 68 - 68b.</p>	Uwaga uwzględniona
45.	Art. 1 pkt 17 (obecnie art. 1 pkt 19)	Podlaski Urząd Wojewódzki	<p>Analogiczne do zaproponowanego rozwiązanie funkcjonuje w art. 30a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1952 z późn. zm.) oraz w art. 26 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz.U. z 2017 r. poz. 1851). W obu ww. ustawach zawarto przepisy szczegółowe, które wskazują jako świadczenie nienależnie pobrane, świadczenie wypłacone osobie innej niż osoba, która została wskazana w decyzji przyznającej świadczenie, z przyczyn niezależnych od organu wydającego decyzję.</p> <p>Wskazane jest wprowadzenie do ustawy o pomocy społecznej rozwiązań zbieżnych z uregulowaniami ustawy o świadczeniach rodzinnych i ustawy o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci. Powzięcie przez kierownika ośrodka pomocy społecznej w trybie art. 109 a ust. 2 ustawy o pomocy społecznej informacji o pobraniu przez inne osoby wypłaconych świadczeń oraz ich wskazanie nie rozwiązuje problemu. Zawarta w art. 6 pkt. 16 ustawy o pomocy społecznej definicja świadczenia nienależnie pobranego (<i>świadczenie nienależnie pobrane - świadczenie pieniężne uzyskane na podstawie przedstawionych nieprawdziwych informacji lub niepoinformowania o zmianie sytuacji materialnej lub osobistej</i>) nie obejmuje bowiem przypadków regulowanych projektowanym art. 109a.</p> <p>Skoro świadczenie wypłacone osobie innej niż osoba, która została wskazana w decyzji przyznającej świadczenia nie jest świadczeniem nienależnie pobranym w rozumieniu ustawy o pomocy społecznej brak jest podstaw do egzekwowania wypłaconych świadczeń z pomocy społecznej od osób, które</p>	Uwaga uwzględniona

			dokonały ich wypłaty po śmierci świadczeniobiorcy, a były zgodnie z prawem upoważnione do pobrania zgromadzonych na rachunku bankowym zmarłego zasobów finansowych.	
46.	Art. 1 pkt 20 (obecnie art. 1 pkt 23)	Małopolski Urząd Wojewódzki	Z powyższych przepisów wynika, że przed wydaniem decyzji o zezwoleniu oraz ukaraniu po raz pierwszy, należy zwrócić się do wszystkich urzędów wojewódzkich celem ustalenia, czy osoba ta nie była karana uprzednio. Dla uproszczenia wydaje się celowe przekazanie prowadzenia wykazu do Ministerstwa, tak aby całość informacji była dostępna w jednym miejscu i oczekiwanie na informacje nie wydłużało czasu trwania postępowania administracyjnego.	Uwaga uwzględniona
47.	Art. 1 pkt 21 (obecnie art. 1 pkt 23)	Wielkopolski Urząd Wojewódzki	proponuje się następujące brzmienie dodawanego art. 131b „art.131b. Wojewoda przekazuje informację o nałożonych karach do centralnego wykazu kar pieniężnych prowadzonego przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego (...)” – jeśli wykaz ma być udostępniany do wskazanych w przepisie postępowań to winien być prowadzony w jednym określonym miejscu, co ułatwi dostęp do niego także potencjalnym klientom placówek zapewniających całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku	Uwaga uwzględniona
48.	Art. 1 pkt 21 (obecnie art. 1 pkt 23)	Podlaski Urząd Wojewódzki	Projektodawca nie precyzuje, jakie dane winny znajdować się w wykazie, co ułatwiłoby ujednoczenie danych zamieszczonych w wykazach we wszystkich województwach. Nie została sprecyzowana również forma udostępniania wykazu przez wojewodę (np. informacja publiczna). Z treści art. 131 b projektu ustawy wynika, że dane z wykazu udostępnia się do celów prowadzenia postępowania w zakresie nałożenia kary pieniężnej lub wydania albo cofania zezwolenia na prowadzenie całodobowej placówki. Wobec powyższego powstaje wątpliwość, czy dane te w ogóle stanowią informację publiczną.	Uwaga uwzględniona
49.	Art. 1 pkt 21 23	Małopolski Urząd Wojewódzki	Wydaje się również, że celowe jest podanie informacji o ww. karach do wiadomości publicznej, tak aby osoby chcące korzystać z placówek miały pełną informację o osobie prowadzącej. W tej sytuacji proponuje się zapis: <i>Art. 131b</i> <i>„Wojewoda przekazuje informację o nałożeniu kary do ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, który prowadzi wykaz nałożonych kar pieniężnych. Wykaz jest udostępniany za pośrednictwem strony internetowej ministerstwa.”</i>	Uwaga nieuwzględniona Wykaz będzie służył wyłącznie prowadzonym postępowaniom o wydanie zezwolenia
50.	Art. 2	Podkarpacki Urząd Wojewódzki	zauważa się pomyłki legislacyjne polegające na: - w art. 38 dodaje się ust. 6, podczas gdy nie zawiera on żadnych wcześniejszych ustępów; - w art. 43 dodaje się ust. 16, podczas gdy zawiera on 2 ustępy;	Uwaga nieuwzględniona Projektowane przepisy odnoszą się do przepisów wg brzmienia ustalonego ustawą z

			- w art. 46 dodaje się ust. 6, podczas gdy zawiera on 4 ustępy.	dnia 24 listopada 2017 r. o zmianie ustawy o ochronie zdrowia psychicznego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2439)
51.	Inne uwagi	Opolski Urząd Wojewódzki	<p>W celu sprawowania bieżącego nadzoru przez wojewodę, nad jakością i dostępnością usług zarówno w domach pomocy społecznej jak i placówkach zapewniających całodobową opiekę, a także w związku z kierowanymi do urzędów wojewódzkich zapytaniami ze strony innych instytucji oraz społeczeństwa odnośnie liczby wolnych miejsc oraz liczby osób oczekujących na miejsce w placówkach i dps proponuje się wprowadzenie do ustawy o pomocy społecznej zapisów obligujących podmioty prowadzące / kierowników jednostek do przekazywania np. do dnia 10 każdego miesiąca informacji wg stanu na ostatni dzień poprzedniego miesiąca o:</p> <ul style="list-style-type: none"> - liczbie mieszkańców placówki/domu pomocy społecznej; - liczbie osób oczekujących na miejsce w placówce / domu pomocy społecznej 	Uwaga nieuwzględniona Obecnie budowany rejestr jednostek pomocy społecznej ułatwi przeszukiwanie listy jednostek